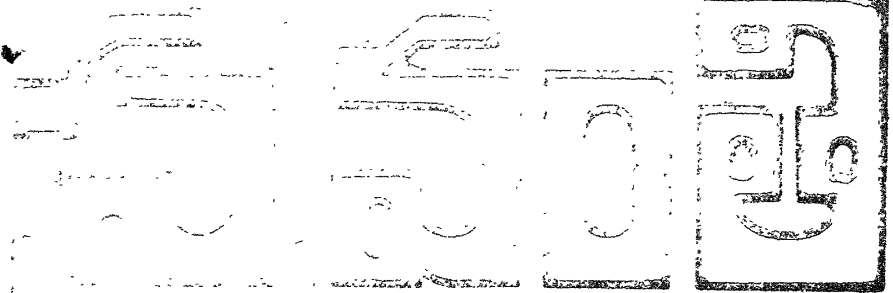
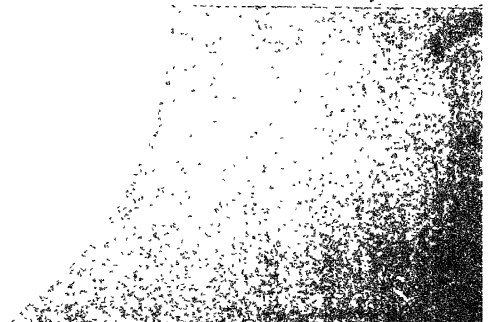

జులై - 1993

వెల: రూ. 4-00

అమృత హిందీ మూఢుల పరీక్షా కార్యక్రమం

రెండవ పర్యాయము:

పరీక్ష జరుగు తేదీ

3 ఆక్టోబర్ 1993

మూడవ పర్యాయము :

పరీక్ష జరుగు తేదీ

5 డిసెంబర్, 1993

కార్యదర్శి

పరీక్షా కార్యక్రమం

ప్రారంభిక, మధ్యమ : పరీక్షా పత్రాలు జరుగు తేదీ ; 12 సెప్టెంబర్ 1993

ప్రజ్ఞాపక, రాష్ట్రభాషల విశాల రాష్ట్రభాష ప్రవీణ 11 సెప్టెంబర్ 1993

పరీక్షల జరుగు తేదీలు 12 సెప్టెంబర్, 1993

కార్యదర్శి

గమనిక

జూలై 9 హిందీ సచార సమాచారలో ప్రాథమిక పరీక్ష ప్రశ్నపత్రము మెడల్ పేవర్ ఇవ్వబడినది. కాని అది 1993, సెప్టెంబర్ పరీక్షల నుండి కాక 1994 ఏప్రిల్ పరీక్షల నుండి అమలు కినికి వచ్చును

ప్రధాన కార్యదర్శి

472

స వం

జులై 1993

సంపాదకులు

శ్రీ వేమూరి ఆంజనేయ శర్మ
శ్రీ ఈమని దయానంద
శ్రీ అన్నదానం శంకరశాస్త్రి

భారత హిందీ ప్రచార సభ-ఆంధ్ర

ఫె రతాబాద్-హైదరాబాద్-500 004

సంవత్సర చందా
40-00 రూ॥

విడిప్రతి
4-00 రూ॥

Recommended for use in all the Public Libraries and School Libraries by
the Director of Public Libraries, Andhra State Madras, Vide proceedings
is No. 30/55 dated 6th January-1955

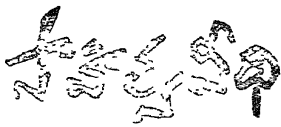
కంసం-డిక్టరీ

- 1 సంసాదకీడు
2. 'పాపాజీ జన్మకథ' - వీరకావ్యమా? — పీఠిటి పోల వేంకటాచలం
3. శ్రీ వేదం వేంకటాచల శాస్త్రిగారి సాహిత్య — డా॥ జితాలి నరసింహశాస్త్రి
3. ఛాపా పోరాటంతో తాతాజీ — ఆచార్య ఎ.వి. సాయిప్రసాద్
5. బేళమత కంఠహారం — డా॥ టి. గోరేశంకర్
6. పరాధీనత — వీరం సుందరరావు
7. దారత బేళంపా నూతనాధికారి — తంగెడ జగదీశ్వరరావు
8. విశిలో నేను — శరేఖ
9. అంబాంక నవలల దురాత్మకత - 21క — చింతం సత్యనారాయణ
10. కృష్ణానది పట్టం కట్టిన నవల మాబాయి — ఎన్. ఎస్. రాజు
11. పుస్తక సమీక్ష
12. వారాహాపాని

ॐ नमः

అందఱు ప్రభుత్వం వఱకు అకాదమీను స్థాపించింది. వాటిలో సాహిత్య అకాడమీ నాటిక అకాడమీ, చరిత్రకళా అకాడమీ, ఉర్దూ, హిందీ అకాడమీ, వంటివి ముఖ్యమైనవి. సాహిత్య నాటిక చరిత్రకళా అకాడమీలను ప్రభుత్వం రద్దు చేసింది. వాటి ఉర్దూ హిందీ అకాడమీలు మూలం తద్దు కాలను. వి.వి. కేమ్రువేల్ కర్నాటక అయినా హిందీ అకాడమీ పాలకవర్గం మూలం చాలా కాలం క్రితమే అక్కడ స్థాపితంగా ఉన్నాయి. చాలా కాలం తరువాత మొన్న మొన్ననే హిందీ అకాడమీ సువర్ణ జయోత్సవం జరిగింది. సభ్యులందరికీ స్వాగతం. ఆరనండి హిందీ అకాడమీ ద్వైగుణీకృతోత్సాహంతో ఒక జేయగలదని ఆశించవచ్చును. ఇదివరలో హిందీ అకాడమీ ఉత్తమ సాహిత్య నిర్మాణం జరిపింది. ఉత్తమ గ్రంథాలను తెలుగులో నుండి హిందీలోనికి అనువదించ జేసి మంచి కృషిచేసి వున్నది. చాలా గ్రంథాలు ప్రచురణ అయినవి. అయితే ప్రచురించబడిన గ్రంథాలు ఎక్కువగా అమృతం కాలేదని చెబుతున్నది. అందుకు ఎక్కువ కృషి జరగాలి. పుస్తక ప్రచురణ ఎంత ముఖ్యమో వాణి వ్యాప్తి కూడా అంత ముఖ్యమే. కొత్త పాలకవర్గం అందుకు తగిన ప్రచురణ ప్రయత్నం చేయగలదని ఆశించ వచ్చును. అందఱదేశంలో రెండు ముఖ్యమైన హిందీ సచార సంస్థలు హిందీ భాషా వ్యాప్తికి కృషి చేస్తున్నవి. జనసామాన్యంలో హిందీ వ్యాప్తికి తోడ్పడుతున్నవి. ఆంధ్రదేశంలోని చాచాపు అన్ని ఉత్సవిద్యాలయాలలోనూ హిందీ విభాగాలు ఏర్పడి పని చేస్తున్నవి. అంతేగాక తేంద్ర ప్రభుత్వ కార్యాలయాలలోనూ, బ్యాంకులలోనూ హిందీ కార్యనిర్వహణ, హిందీ బోధనా జరుపుతున్నవి. ఎవరికి తోచిన విధంగా వాను తన తమ పనిధులలో ఉత్సాహంగా పనిచేస్తున్నారు అయితే అన్ని సంస్థలూ చేస్తున్న పనిని సమన్వయ పరచి అందరికీ సహకారాన్ని అందిస్తూ అన్ని కార్య కలాపాలనూ ఒక్కచేదిక మీదకు తెచ్చే ప్రయత్నం చేసేవని వున్నది ఎవరి పని వారు చేస్తుంటారు. వారికి సహకారం అందించాలి.

అందుకు హిందీ ఆకాడమీ తోడ్పడితే బాగా వుంటుంది. వారు చేస్తున్న పనినే ఆకాడమీ గూడా రాను చేయవలసిన అవసరం లేదు. అన్ని విశ్వ విద్యాలయాలకూ, హిందీ ప్రవాక సంస్థలకూ ఆకాడమీలో ప్రాతినిధ్య ముండడం గుర్తించవలసిన విషయం. అది చింత మదావశ్యం. అందువలన ఆకాడమీకి ఏ సంస్థతోనూ పోటీ వుండదు. అందుకు సహకారంతో నిర్ణయాలు జరగగలవు. ముఖ్యంగా హిందీ ఆకాడమీ తెలుగు దేశంలో హిందీ రచనా వ్యాపంగానికి సాహిత్య సృష్టికి తోడ్పడితే బాగా వుంటుంది. హిందీలో స్వతంత్ర రచనలూ, అనువాదం చేసేవారిని ప్రోత్సహించడం ఎంతైనా అవసరం. ఆ రంగంలో జరగవలసినంత పని ఇంకా జరగడంలేదు. ఆకాడమీ ఈ విషయాన్ని గుర్తించగలదని విశ్వసిస్తున్నాము. అందరికీ సహకారాన్ని అందిస్తూ అందరి సహకారాన్ని పొందుతూ వివిధ సంస్థల కృషిని సమన్వయపరుస్తూ ఎవరి స్వాతంత్ర్యానికీ భంగం వాల్చిఉండా అంద్రదేశంలో రాజభాష హిందీ వ్యాప్తికి, సాహిత్య నిర్మాణానికి ఆకాడమీ ఉత్సాహవంతంగా పనిజేయగలదని ఆశిస్తున్నాము. ఆకాడమీ అధ్యక్షునికి మిగిలిన హోలకవర్గ సభ్యులందరికీ మా శుభాకాంక్షలు.

'బాపూజీ' ఆత్మకథ

గా ?

చిట్టిప్రోలు వేంకటరత్నం

'బాపూజీ ఆత్మకథ' తెలుగుదేశం పత్రికలో సీతారామమూర్తిగారి చేత రచించబడిన చిత్రనాటకం. ఇది చిట్టిప్రోలు రామలింగారెడ్డి గారిచే 'మహాత్ముడి ఆధారం' అని సీతారామమూర్తిగారిని ప్రస్తుతించబడింది. నీన్ని 'వీరశ్యామలి' అని అనిపించారు సీతారామమూర్తి సాహితీ వ్యాఖ్యాత లలో ముఖ్యులైన నాగప్ప గురుప్రసాదరావుగారు. వారు 1963 సం॥ జనవరిలో ఈ విషయమై అలా 'ద్వైపద'లో, 'స్వామి' పత్రికలలో వ్యాసతరణమునకు విషయ 'బాపూజీ ఆత్మకథ' శీర్షికాగమనంతో... 'మహావీరాన్ని మై వై. సి. డి.' 'సీతారామమూర్తి గారు 'బాపూజీ' అట్టకడ నభిప్రాయార్థము దలచలేదు. అని అనిపించారు. దేవవరమున ఈ మహావీరమును జరిపి ముగించె... 1973వ సం॥ సెప్టెంబర్ లో ఈ విధంగా రావడం... సీతారామమూర్తిగారి కీ పాగడ్లను సంబంధించి పెద్దన రావ రచించిన 'బాపూజీ ఆత్మకథ' అని యీ కథానికమును వెలువడిన వీర 'వ్యక్తులలో నిలిచి తమను బట్టి చూసేటట్టి బట్టి

'వరము గణ్యము' అట్టి 1983వ సం॥ వారేకా అగ్గడించారు. అన్నికథలుగాని మహాత్ముని కథను గానీ సీతారామమూర్తిగారు బాపూజీను దలి భక్తి విశ్వాసాతో రచించారు. ఈ రెండు మహావీర కావ్యా- రచనల్లో చిత్తవద్ది కొద్దికొద్ది కనబడుతుంది.

వీరరసం వలన విభావా అటుండుని అన్యరాయలు చెప్పారు.

"ఉన్నాహ స్థాయి కావస్య వీరో బ్యాడజ్ ధాతు సా యుద్ధ దాన దయాధర్మసత్వ విస్తృతమో బలైః"

అని ప్రారంభించి ఆయన సంపద్రూపగా నాహం సాదివీరాలెన్నింటికో ప్రస్తావించాడు.

ఈ వీరభావంలో సత్యదర్శనహింసావీరాల ప్రస్థులుగా ఈ 'బాపూజీ ఆత్మకథ'లో గుర్తించారు.

14-64/1: 'కామరాజ్' పేరుగా, టెక్నికల్ రోడ్డు, మిర్యాలగూడ నల్లగొండ జిల్లా.

జూలై 93 : ప్రపంచి : 5

సత్యవీరం ఇందులో ప్రధానమైన రసం అని
ఉపాంశదానికి తగిన అవకాశాన్ని బాహ్య లాసి
గ్రంథంలో ఏమి రాయదలచుకున్నారో చెప్ప
కున్న మాటలు పలికెకు కలిగిస్తాయి.

ఎడవక యేను సూన్యతను గుఱించి కడగి
సల్పిన ప్రయోగంబులె నేడు కా

హరపుప్పఁబానితి.....

గ్రంథం ఉపక్రమణ దశలో పలికిన ఈ మాటలేగాక
గ్రంథములోని అనేక సందర్భాలలో సత్యం యొక్క
బెన్నత్యాన్ని గురించి ఆయన చెప్పిన మాటలు
కూడ ఈ ఆభిప్రాయానికి దోహదం కలిగిస్తాయి.

"ఐనను జగత్తునకు నీతి మూలమనియు
నద్దానికి సత్యంబు మొదటి యాదరువనియు నా
యల్లంబున దృఢవిశ్వాసంబు పాదుకొనియె గాన
సత్యంబు నాకు వలయు నర్థంబు. దాని గొప్ప
తనము నా దృష్టిం బుట్టినందు. వెండియు సత్యముం
గూర్చి నా కావించు లక్షణంబును విస్తరిల్లెడి.

"సూన్యతఁబ నొక్క పెను ప్రామాని బోనిది
దాని నెంత చక్కగాఁజెందు మంత చక్కఁగా
పలిందు. ప్రత్యక్షమై ఖనిగర్భమునం జొచ్చిన
కొలది సేవారత్నములు వలెననిన్ని చెబించు"
మొదలయిన మాటలు ఈ విధమైనవి.

ఈ మాటలకు తగినట్లు ఆచరణ ఆచరణలో
కూడ సత్యాన్ని ఆవలంబించి దనదానికి అనుభూ
కమైన ఉపాహరణలు ఈ విపులమైన గ్రంథంలో
కనబడతాయి.

బాల్యంలో బాహ్య హరిశ్చంద్రుని కథను
నాటక రూపంలో చూశాడు. ఆ నాటకం ఆయనపై
చెరగిపోని ముద్ర వేసింది.

"నిత్యంబు హరిశ్చంద్ర
స్త్రుత్యవధం బూని గుణనిధుల్ జయపెట్టన్
సత్యంబు వల్కి జను లౌ
శ్చత్యముఁగనరాదె యని మనంబున
నెంతన్"

ఆ యనముని గతి సత్యముఁ
బాయక తద్దర్శము ర్తి కంగి విప్రుల్
మాయింబు బొప్పను నభి
ప్రాయము నన్నవరించె బంధుక మగుచున్

అన్న పద్యాలు ఆ నాటకం ప్రభావం చేత
ఆయనలో ఎటువంటి తేజస్సులు జాగృత శుభ్రాయో
తెలుపుతాయి.

బాటిస్టర్ చదువుకోసం బాహ్య ఆంగ్లదేశానికి
వెళ్ళేటప్పుడు 'త్ర్యంజనరామ్' హుంసం తిన
మని సలహా ఇచ్చాడు. అతని కిచ్చిన సమాధానం
హుంసం తిన నని తల్లి కిచ్చిన బాసను నిజపు
కోశాలన్న బాహ్య దృఢ నిశ్చయాన్ని తెలియ
జేస్తుంది.

"మీ యువదేశమునకున్
వేయి నతుల్ గాని యిల్లు విడిచెడి వేళన్
మాయమ్మ చెంత నా మిష
మే యెడ భుజియింపవలదు నిచ్చితి బాసన్

అప్పా! నంజాడు నమలన్
రప్పనిచో సీమ కొక్కదండం బిడి నేఁ
జప్పున నింటికిఁ జేరుదు
నొప్పుకొన న్నాటి శతధ ముల్లంపింపన్"

తడవాత కూడ ఈ విధానానికి అనుగుణం
గానే బాహ్య ప్రవర్తించాడు. ఒక సంస్కృత
హుంసాహారం పరిధిలోనికి గుడ్డు రావని చెప్పగా
కొన్నాళ్ళు గుడ్డతో కూడిన ఆహారాన్ని స్వీకరించి

ఆ తరువాత తనచే బాస చేయించిన తల్లి ఆంధ్ర
ర్యాన్ని బట్టి గుడ్డు తూడ మాంసాహారమే అనే
స్వపూరితంగా గుడ్డును త్యజించాడు.

గుడ్డు మాంసాహార పరిధిలోకి రావన్న ఒక
వాద మూలం కాబట్టి తాను బాస మీదేనట్లు తాదాని
ఒక విధంగా సమర్థించుకోవడానికి అవకాశం
ఉన్నా బాపూ ఆ అవకాశాన్ని ఉపయోగించుకోలేదు.

'నా మున్ను సల్పిన శవధంబునకు నేడు
నూతనార్థ వివరణ మొనర్చుట సీరికి విరుద్ధంబు.
గుడ్డుకు బలంబు లోనివయని మజ్జనని యలి
ప్రాయం బగుట సత్కంబు, కాని నిర్భాస యడలి
పరమార్థంబు నా మదికి గోచరించిన మఱు
నిమగ్నంబు యందములం దిడుట మాని యాహార
పరిశీలనమ్మును సైత మజ్జగించితిని...' అనే
ఆయన మాటలలో 'సత్యాన్ని పాటించడం' గురిం
చిన ఆయన విశిష్టమైన దృష్టి వ్యక్తమౌతుంది.
మాటలకు తమ కనుకూలమైన అర్థాలు చెప్పుకునే
అవకాశవాద పద్ధతిని ఆత్మవంచన, జగదవ్వంచన,
దైవవంచన అని దూషించాడు' చివరికి 'బాసను'
పాటించడం ఎలాగో ఈ విధంగా తేల్చి చెప్పాడు.

"బాస చేసిన మునుజుఁ డబ్బాస నెవ్వఁ
దాచరించఁగఁజేసె నయ్యతని యర్థ
మనుసరించుట సంక్లామ్యమైన మార్గ
మని వచింతుఁ ధర్మజ్ఞులైన బుధులు

రెండర్థంబులును వీ
లుండిన దుర్బులుని నడి నొడఁబడఁదగు నీ
రెండు తెఱంగులదోఱఁగిన
నిఁడున జెనఁకువలు పాడినెఱి పొడవడఁగున

సత్యమునకుం గొల్చు సల్పువాడు మొదటి
మార్గంబుఁ ద్రొక్కుటయ వాంఛించు నాకడు

నూతన వ్యాఖ్యానముల కొరకు సూరి జనములం
నెన్నఁడు నారాధింప నొల్లఁడు ...

ఇలాంటి విశిష్టదృష్టి లాంటి వట్టాన్ని
ఎదిరించడానికై ప్రాణాలు నిశ్చయకోవాండ్లు
కోరికతో మేకపాలు తాగినందుకు బాపూ పరిత
పించిన ప్రకరణంలో కూడా రుజువుతుంది.

మారేరాన్ లో బాపూ అతిపారవ్యాధిచే కలిగిన
నీరసం నుండి బయట పడడానికి యత్నించాడు.
కస్తూరిబాయి, దలాయి (వైద్యుడు) కోరిక మీద
తాను చేసిన షీరవశిష్ట్యాగ శపథానికి వ్యతిరేకంగా
మేకపాలు తాగడానికి సిద్ధ మయ్యాడు.

'సత్యాన్నకుడిబృంగిని
సత్యాగ్రహసంగర ప్రచారన దీక్షన
మృత్యువును ద్రోయవలె నని
సత్యమునకు మచ్చదెచ్చు సాహసమునెన్

అని తాను చేసిన ప్రతి మీద తీర్పు చెప్పు
కున్నాడు.

ఇది దోష మనదానికి గల కారణాన్ని ఈ
విధంగా వివరించాడు. '... కాంచిన బాస
యందలి శబ్దార్థ భావార్థముల నాదరించుటయే
సత్య ప్రతరంబు నాఁజను—నిపు డేను భావార్థముం
ద్రోసితిచ్చితి—నిది సత్యదా మనశ్శిల్పమై నన్నుఁ
గాఁజేయి పెట్టు చుండెడిని'

'పాపం' అనే పదానికి ఉన్న అర్థం పరిధిలోకి
అన్నీ జతవుతూ పాపా ఎస్తాయి కనుక అన్నీ
జంతువుల పాపను లాగడాన్ని విస్మయించి సపుడే
ఆపదం బావార్థాన్ని పాటించి నట్టాతుంది. ఇదే
పాపాలు తాగని ప్రజ్ఞ చేసినపుడు ఈ విశాలా
ర్థాన్ని కాక అపుపాలు, ఒత్తెపాలు అనే పరిమిత
మైన అర్థాన్ని మాత్రమే బాపూ ఉద్దేశించాడు. తాను

స్వీకరించిన పరిమిత కష్టాన్ని సూత్రమే పాటించటం జరిగిందని బాపూ ఇక్కడ వ్యధ చెందుతున్నాడు.

సత్యవ్రతం మీద ఉన్న ఇటువంటి ఓక్షమైక అభిలాషే ఆయన వ్యాపారాన్ని కూడ సత్యయుత గా చేయాలని ఆశేలా చేసింది.

‘సూత్రము జేరమునకుం

బ్రాహ్మణ వాణిజ్యమూది బ్రహ్మతేజి తగులతి
జేరునకులగు వాతడు

పూనికమై సత్యనేన పొనరుపవలయున్,’

ఈ సత్యవ్రతాన్ని పరదేశాల్లో ఇంకా ఓక్షతో పాటించాలని తెలిపాడు. ఆ పద్యమిది

పరభూముల వర్తింబెడి

తరుణులును సత్యనిన్ద తద్దము వలయున్
బెజులు వినుఁజూలి భారత

నరకుం వినిశ్చయం బొనర్తుఁ గానన్

సత్యం మీద ఈ విధమైన ప్రీతిని వ్రదర్శించడమే ఇక్కడ ప్రతిపక్షయాన్ని ఉంది చూడటో కాదో? అని తీర్మానించటో వదానికి సత్యానికి ఆనుగుణ్యమా? కాదా? అనే దృష్టిని ఉపయోగించాడు.

నేటికల్లా భావతీయనకు చొక్కదానిని వేస్తాడు. అందులో అదాయవ్యయాం లెక్కను సక్కుచ్చిగా నిర్వహించాడు. అలా నిర్వహించకపోవడం అతిశయం కావన్న విషయాన్ని ఈ పద్యంగా చక్కవలెనని “అ” శ్లోకమున నిర్దష్టముగా జూరలేనివాడు నిర్దేశకమృగా సత్యమృదువును చూపుటయే”

‘సత్య’ పనే పరిధిలోనే సున్నమైన సున్నవాలను స్వీకరించడం బాపూ తాత్పర్యంగా

ఈ సమజ్ఞుల ప్రయత్నాన్ని సూత్రంగా చూడడం ద్వారా తెలుసుకొన్నట్లును

...ఉత్సాహమెప్పుడు నడిచె

నన్ను దేవుడొక్కడెందుకొనరులే

కలెగి నామ్మదలొప్పునో గ్రామంబె

అయ్యది నానున్న పాపనియమమ్మ

నందొక పాల్ వెలసె”

అన్న మాటలో ఈ స్మృత్యును స్పష్టంగా తెలిసింది. ఇంత స్పష్టంగా కావాలని మామంను అనుభవించడంలో బెదిత్యాన్ని అనుభవించడమేది కూత ‘సత్య’ పనే దానిని అతి సులభంగా భావించబడినట్లు పరోక్షంగానైనా తెలిసి సందర్భం ఒకటి బాపూ మాటలలో తెలుస్తోంది బర్హాన్ నుండి రైలులో బయలుదేరి కూడా జీక్ చేరిన తరువాత బాపూ మూడవ గ్రూపు చెల్లెల్లా అన్నారని జేతాడు. ఇతే కన్పరిచాయి స్నానం చేసి హా కి ఆస్తిపైలో సౌకర్యం లేదు. అప్పుడు అయ్యకు బయలుదేరి కాలి ‘ద్వితీయశ్రేణి’లో కూరిచాయి స్నానం చేయడానికి తగిన సౌకర్యం ఉంది సైన్ సన్నాడు. దానికి బాపూ మొదట సంతకం. అది ఉన్నప్పుడు, అందులో బాపూ అన్నీ ఉన్నాయి. విడిచిత్తు చేతు. “నరకా రావణుని అంతుచి తయి కాదేమి గయి. కి కులదానము. ఈవు లేనియి నాతి యుగం యు యునగా కొంతునను వూర్చి అది కామయి నాకుం వెలసియు. మగి. మంబులం ఉప్పు. బ్రాహ్మణ సత్తము. అతి. త. గుణగూ. జూద మామం గుర్త. బి. అ. ప. అ. మ. యు. నిషత్తు మోషింతు రదా”

సత్యరాధనలో అనేక అటాకలు ఇంత సరకు తెలియజేసుకునన అరాధన చేసాయి.

'రాజ ద్వేష్ట' గుణవన
మాజులునజేష్ట పుష్టి పాపాగురు
ర్యాజంబు లాపు పాపజాదు
వేజెల్ల పుడీయబుద్ధి కింపని వయ్యెన్

ఏలికప బాయలైన బారెల్ల భూర్లు
లగుదురో దోష హంతయు సగునె వారిః
దీక్ష్యురుదొకందె బాలు కాలిబ్బయెడఁ
నితఁడు దండుకఁడు నిర్దోషి యితఁడనంగ

కాళికాయానికి వెళ్ళి చారిలో ఒకసారి
బాపూ బరికావడానికి సిద్ధపడి ఉన్న ఒక గొడ్డెం
గుంపును చూశాడు. అప్పుడు హృదయం కలప
రెండింది. ఆ సమీపంలోని ఒక సాధువుకు, ఆయ
నకు సడచిన సంభాషణలో బాపూ
ఆహింసా పరాయణత అర్థమౌతుంది.

ఏ పాప మెఱుంగని యిన్ని గొట్టియల
కుత్తకల్ తఱగుట కూడునా యండి
నతఁడు హింసాకర్మ వది కృత్య మనుచు
నాఁడు వాఁడెవఁడుండు నని మాఱునెప్పె
నటులైన మీర లీ యజ్ఞం కేల
నీతి నెవ్వ రటంచు నే బల్కిరాడ
సిక్కిరాక్కన యొందె ముకని నించు
ధన్యంబు నితడ తొల్లడనె జటాంకు
భగవదారాదన వరతంఁటబుద్ధి
యిట శిల్పిగా యని యేతెచినాడ
నిది శరణ్యము వర్జ్య మిది నాక జాతి
నెల్ల తావుల నున్నియె నెప్పగింతు
నీ మూక గొడవ నె కేలా ప్రజాళి
యినికా గొడ్డెల మంద కీడనె నతఁడు"

అంతేకాక

అక్కటా! దిక్కు లే కదాదు చున్న
గొఱియల నీ మహా పౌరయజ్ఞము

వలనఁజుప్పించ నా మంటి మోసేనీ!
దెసకయు జిత్తకద్దియు వెండి పాయ

నీ క్యాగనంపత్తి కీ పవిత్రతకు.
నరబిడుడు నంగలాళ్ళు చుండగనె

ఈ బొందిపాత్తు నాకెడల నోయేము

స్పృహ దోరజీలో. ఆక్రొంపాడు.

ఒక పని మంసిదో వాదో నిర్ధారింతు కోపదా
నికి ఈ ఆహింసాధృష్టి కూడ ఆయనకు ఉపయుక్త
మైనట్లు ఈ ఉత్సాహైక గ్రంథంలో అగుపిస్తుంది

అంగ్లేయులకు యుద్ధంలో సహకరించాలని
ఆయన నిశ్చయించు కన్నాడు. ఆ సందర్భంలో
ఆహింసా ధృక్పథంతో మొదట వివేచన చేశాడు.
యుద్ధసన్నద్ధులైన వారికి సహకారం చేయడం
ఆహింసావాది అనచితమైన అంశమైనా ఆయనకు
కనిపించిన రెండు కర్తవ్యాలలో ఒకటి మాత్రమే
ఆయనకు సాధ్యమైందిగా తోచింది. యుద్ధాన్ని
అవడం ఒకటి యుద్ధానికి సహాయపడడం ఇంకొకటి.
ఐతే మొదటిది ఆసాధ్యమని ఆయన గ్రహించాడు.
రెండవదేయి గట్కఃతరంగా కనబడింది. అటు
వంటి పరిస్థితుల్లో తాను యుద్ధంలో సహాయపడ
డానికి రెయించుకొని కారణాన్ని ఈ
క్రింది మాటల ప్రస్తుత పద్య స్త్రావి.
ఈ దొరకింపు జెండానీడ మునియు దీనిపాత్తు
గంటము నక్కఱయని తలంతునేని హింసాజనకం
బగు నవరంబు సేయంగదని తెగంబడి సెప్పినా
వలకవమ్మైన రణి సత్కాగ్రహధర్మంబు నధిగ
మించి కాగనధికారంబు నెఱవీ చెఱసాలెన్వెడక
బొప్పనొందేసె పెనకువల బాలువదని తత్కొక
లంబు నేరం జనుమనకు గయ్యంబు నాపు బల్మి
లేమి తెల్లంబుకొనఁ దోడగుచును కర్తవ్యమని

ఆ యుద్ధంలోని హింసాకాండ్యం తనకు
సోకుతుందన్న విషయం ఆయనకు తెలుసు.

“ఏ నిష్పరాధులూమి వసియించి తడగవ
నైకారి చుట్
ప్రాణము నేదయడ నికపాయ సుఖ సీతి
నందు మానసిన్
గానబటాల మయ్యది జగత్ ప్రళయంబు
ఘడించి హింసకుం
దానకమైనవాడు నను దార్కొనుచుతక్కులు
వం బహర్కమై

“అగ్నిగోళము ప్రేబు హంపీరునెడ వాని
సుకములందును సేవకుని పట్టి
గానంతయేని వింకడ మహింసకు లేమి
నిక్క మక్కటింబు నుక్కడంచి

ప్రజల పీషలు తలల్ బ్రద్దలుగావించి
వల్లియలం దోచు బండిపోటు
దొంగలకుత వారింగడుచ్చుమునిలిచి
వారి మూలజమోసి వారి పుండ్లు

కడుగు మూతకు భేదాలుకల్ల; యగుట
దురమున చెబ్బిదిన్న జోడుల నవర్య
కియ్యకోల్ చూపు ననువంటి కేలతప్పు
గదనహింసా సముద్రవత్కంఠంబు”

అహింసాపాదకుడు చేరుదగిన విచిత్రత ఈ
పద్యంలో అగుపిస్తుంది. ప్రాజెప్టివ స్పృహ ఉన్నట్లు
కుద ఇందులో స్పష్టపడుతుంది.

చంపారన్ లో ఆయన చేసిన కార్యకలాపాల
మౌలిక లక్షణాన్ని ఈ విధంగా వర్ణింపాడు.
చంపారణ్య పరిశీలనంబు రాజహింసా సత్యం
ప్రయోగంబు

అంతేకాక హింసాముస్థింబకు బిడ్డాన్ని
కూర్చే ప్రయత్నాలను ప్రస్తావిస్తూ ఈ విధంగా
అన్నాడు. “హింసాముస్థిముల కై కృమంగూర్చు
కజి నాయహింస కగ్ని వడిష్ట తవనిదనియు
నక్కార్యమందీ ప్రయోగములకు వలసినంత యవ
కాళముండుననియు నాప్రకాయంబ నమ్మితి—నా
విశ్వాస మప్పుడేనట్లు జెందు—భగవానుడనుక్షణ
రాపిడి నాపాదించుచున్నను నా ప్రయోగ
షుల్లల సాగుడన్నయతి.

అహింసాదృక్పథంతో తన కార్యకలాపాలను
సంస్కరించు కోవడమే కాక ఆయన అహింసా
దృక్పథం కేవలం కల్పించుచున్నది కాక ఆయనకే
తెలియక ఆయన స్వభావంలోనే అంతర్లీనమై
యున్న ఒక అంశమని ఈమహోత్తమ గ్రంథం
లో సహజిత మౌతుంది

అసియా కాభాశిఖరల ఆగవాసను బాపూ
కోర్కె కీర్తి వారి బ్రతుకుండు విశులు పెట్టాడు.
ఆయనకు కోర్కెలో విజయం రాకున్నా ఆ అధికారుల
ఉద్యోగాలు ఊడిపోయాయి. వారు ‘బోహన్సుబర్గ
పురపాలక సంఘ కార్యాలయము’లో ఉద్యోగాల
కై ప్రయత్నించి బాపూ అంగీకారం లేక పోవడం
తో వైఫల్యం పొందారు. వారి మిత్రుడి ద్వారా
ఆపదలను తెలుసుకుని ఆయన లానే ఉద్యోగాలు
వచ్చేట్లు చేశాడు. ఈ విషయాన్ని తెలియజేసే
సమయంలో రచితమైన ఈ వద్యం ప్రతిపదానికీ
సాక్షిభూతమై నిలుస్తుంది.

ఎంత యెదిరించినాగట్టుకొని మెంత చూపి
యెంత యెల్లరి చేసిన నేమి నన్ను
గ్రోత్తకాఖయునియమ్ము కరిసి మెచ్చె
నెటుగ రాజేక నారత్త మిట్టి దనుచు’

అడవిలో నున్నప్పుడు వర్షం
వచ్చినప్పుడు నీటి పాతాళం
ప్రదానమై... ఇది మనకు
పాడు.

అది నవ్వు... నవ్వు
మొనరించి నవ్వు... నవ్వు
బొలకల నా... నవ్వు
నవ్వు... నవ్వు... నవ్వు

ఈ అపారమైన అపారమైన...
గ్రంథంలో ఉన్న దన్ను... అం
అం... అం... అం

ఇక భర్తరా... అం... అం

అలా... అలా... అలా...
అం... అం... అం... అం

...అం... అం... అం...
ప్రకాశం... అం... అం...
అం... అం... అం...
అం... అం... అం... అం

...అం... అం... అం...

మొదట... అం... అం...
అం... అం... అం... అం

అం... అం... అం...
అం... అం... అం... అం
అం... అం... అం... అం
అం... అం... అం... అం
అం... అం... అం... అం
అం... అం... అం... అం

అం... అం... అం...
అం... అం... అం...

అం... అం... అం...
అం... అం... అం...
అం... అం... అం...
అం... అం... అం...

అం... అం... అం...
అం... అం... అం...
అం... అం... అం...
అం... అం... అం...

అం... అం... అం...
అం... అం... అం...
అం... అం... అం...
అం... అం... అం...

అం... అం... అం...
అం... అం... అం...
అం... అం... అం...
అం... అం... అం...
అం... అం... అం...

అం... అం... అం...
అం... అం... అం...
అం... అం... అం...
అం... అం... అం...
అం... అం... అం...
అం... అం... అం...
అం... అం... అం...
అం... అం... అం...
అం... అం... అం...
అం... అం... అం...

సేదా నా కన్నుల మెప్పుడు గోకులకు
 కూర్చు నెంచును కన్నులవదు నొలెంటోప
 నీ కట్టడ మెంత పులు కదలింతు తాము? కని
 లెన్ను కదల నుట్ట కర్మవున తెన్ను వాటిం
 కును సంతసం గావకోదగిన శ్రమంబు తెన్ను
 నాకు వున్న మానవతయు ననియు నిర్ణయించు
 తోడెన్నెను ముంబు నొల్లమికి కర్మంబు
 పోతువు జన్మనిశ్చేషమృగానియన్న నా కర్మమున
 గాని మట్టమృగా వారెన్ను ను గోవుకు నా
 పాదంబు పొనకనెణుంగుదు నదియంగాక
 పలుకుటయును ముగిసిరావలెను కారగ
 దని చెక్కసించితి”

జవరికి గోళలేకు

జని ముట్టకన్నుచో ము
 త్తొన్న అప్పున యెందులె యోదు? నానిం
 గవుగిది జెర్పెన వాడికి
 దన్ను మగు నట్టి జన్మన ననరా.”

అని జవాబు చెప్పాడు.

దర్శనలో ఓబ్బిర్లా బాబోజీ వర్గానికి
 సంబంధించిన ఓకరో బాపూ ప్రయాణికురగా
 ఆంగ్లేయం చేసి ప్రతికూలక ఎదురైంది. అ రెండు
 ఓకరో బాపూ ప్రజలను ఆ లోకం చేతుప్రాసనే
 సంశయంతో ఆంగ్లేయులు ప్రమాణికుల
 బెరిచారు కన్నబద్ధమైనవని గనక విడి
 వీక్షణ దర్శన తరం పాదం పెట్టడానికి
 నిశ్చయించుకున్నాడు.

“కోల్డ్ ప్రెస్టెన్

జక్కల తెగివనిన రుయు సోమండు
 చాటి

కన్నన దర్శన తరం

చెప్పెన ది కర్మబద్ధమే ముగింబందీ”

ప్రయాణికుర బేర్లెన ఈ మాటలో అర్థం
 కార్యకలాపాలలో ప్రవేశించి వార్షికమును
 సప్తమహుంది.

అర్థం ఈమాటలు ఓబ్బిర్లా తీవ్రసారి
 కన్నపాత బుర్రందో మ చం చ్చుట. వోడికర్మ
 రుద్ర, ‘కన్నులకనం’ లోని కన్యాని హస్త
 బద్ధుడు సూర్యుల పోదు మంసాహానికి
 ప్యులే నా బాపూ! ప్రాణాపాదు పరిశితిలో
 కుడుకున్నప్పుడే కానెనిన కూకే బద్ధమే
 ప్రయోగించడు గాని ఈ కన్నబద్ధమే
 మంసాహానిని ఇవలెగించలేదు.

‘నా నమ్మిన దర్శనము నా

తెనకన నా బద్ధతన వాటి నై న

తానాల్ల ప్రజామనంబున

మానం దగనంబులెన్ను మానాదికముల

అని పాల్పెనెమ్మను చెప్పాడు.

అసలే సంకుటంతో తన కన్నెత్తి ‘దర్శ
 నంబు’ ఖాళీ మైందిగా దర్శించాడు

“కాక ముఖ్యతక సంకరావృత్తిగా

జనానందీ రామశర్మజవము

జుకుచున్న దర్శనకటాఫీను న

న్మానంబు లేదు మనకు నుండి”

అమూల్యలో అతిసారంబులో ప్రాణాలను
 పర్యేతికి వెళ్లి తివరికి వ్యాధిమక్కువై సేదనంతో
 ఉన్నప్పుడు నమ్మినదలంబుగా వోడకర్మ
 భజించుడు. చెప్పిన ఆయన వాణని తిరస్క
 రించక అంబుని చెప్పకూడ ఈ వార్షికకన్నబద్ధమే
 బయల్పరుస్తాడు.

ఇంత చెదిరింపులొ అనకేను మన్ను

కన్న పనలైతి నే ముగింబందీ

ధర్మనిష్ఠఁడరిశింపఁ దలచి వలచి
వచ్చిన యలభ్యయోగమ్ము వలెఁజొసంగె'

అని ఆనాడు.

'ధర్మపీఠ'మనేది ఈ గ్రంథంలో ఉన్నదనడానికి నిదర్శనాలుగా ఇవి ఉపకరిస్తాయి. అంతేకాక కొన్ని ప్రకరణాల శీర్షికలుకూడ ఈ ఆధిప్త్యాన్ని పాఠకులకు కలిగిస్తాయి. 'ధర్మనిరీక్షణము' 'ధర్మసంకటము' 'ధర్మసందేహము' 'రాజుచట్టము' నాథర్మసంకటము అనేవి అటువంటివి.

ఇతే 'ధర్మ' మనే శబ్దం వలు పర్యాయాలు 'మతం' అనే అర్థంలో వాడబడడం ఈ విస్తృతమైన గ్రంథంలో కనిపిస్తుంది. ఉదా :

'అప్పుడు నాశేముష్టికి నంది నంత వట్టు
అజిచి మాచితి హిందూ మతమ్ము తెలుగు
నితర సిద్ధాంతములనైత మించుకంత
చదువఁగంటిని ధర్మక్షిణి వేరిగి'

'మాకుమంబము వైష్ణవ ధర్మములోని దయ్యకైవమును నైత మొదటియఁగాన నీ త్రావణంబునఁ దేస నక్రమంబుకు గడంగితి— నది సత్యా హంబు సాగుచున్న కాలము జానఁ జేసి తేగిన వారి సంసారములు పెక్కు లాశ్రమము నందఁడె— నందు నానామతంబుల వారు

గలరు-స్వభిర్యాదాన సేయుచుం బరభర్మాదాన సతుఁ దోడ్పడ వలయునన్న యాశ్రమనియమ మొకండు కలదు'

'స్వాయ' మనే అర్థంలో కూడా కొన్ని చోట్ల ప్రయుక్తమైంది ఉదా :

తెల్లవార అవటఁ దీర్పరు తొట వా
దాంగిలేయు దోషి నాదరింప

కప్పధర్మదానులై తీర్పు సెప్పుట
వాసఁగ దన్న బుద్ధి పెద్దెనాడ'

ఇవి ఈ 'రామాయణ'లో సత్య ధర్మా హింసాపీఠాలున్నాయని తెలిపే విషయాలలో కొన్ని. ఈ సందర్భంలో గురుప్రసాదరావు గారు పలికిన ఈ మాటలు గుర్తించవలసి. 'సీతారామ మూర్తిగారి తాత్పర్య ప్రపంచమును సింహావలోకనము జేసినచో నట దయావీరము, ధర్మవీరము. సత్య వీరము త్యాగపీఠము అహింసావీరము స్వాతంత్ర్య వీరము. మానవవీరము సాక్షాత్కరించును. దీనిని జుట్టి సీతారామమూర్తిగా రమ్యరూపం గ్రంథమును ముద్రుంచుకొని కవిత్వ మల్లనారని నా యభిప్రాయము గాదు చారి కావ్యావలిని సమీక్షింపగా నా యెఱుక కందిన సత్యమిది.'

శ్రీ వేదం వేంకట్రాయ శాస్త్రిగారి సాహిత్య జీవితం

—డాక్టర్ ఉదాలి నరసింహశాస్త్రి

అది కళా ప్రహర్షణ శ్రీ వేదం వేంకట్రాయ శాస్త్రిగారు 1853 డిసెంబరు 21వ తేదిన జన్మించారు. వీరి తండ్రి తాతలు నెల్లూరు జిల్లా కావలి తాలూకా ఇసుకపల్లి సమీపమున మల్లయపాలెం లను గ్రామమును ఆగ్రహారముగా పొంది వేదశాస్త్రములందు నిష్ణాతులైన వేదంబారు అను పేరువ నామధేయమును బడసినారు. వీరి తండ్రి గారు వెంకటరమణ శాస్త్రి గారు మద్రాస్, కాకినాడ, విశాఖపట్టణం ప్రాంతాలలోని పాఠశాలలో బాషా పండితులుగా, ప్రధానోపాధ్యాయులుగా పని జేశారు. శాస్త్రి గారు ఏ గురువు వద్దను విద్యాభ్యాసం చెయలేదు. తండ్రిగారి వద్ద నేర్చుకుంటే చిత్రపాండిత్యమే. బండార్లకర్ సంస్కృత గ్రంథాలు చదివి స్వయంగా సంస్కృతంలో శ్లాసం సంపాదించారు. అంతర, వ్యాకరణ గ్రంథాలు చదివి లక్షజ్ఞానం జీర్ణించుకున్నారు. తెలుగులో బాగు చదివిన మొదటి గ్రంథం చును చరిత్ర కాన్ని కూర్చుంటూ చదివి కవీంద్రుల అంటే ఏమిటో తెలుసుకున్నారు. తరువాత కవిత్వం భారతం. కొన్ని ప్రబంధాలు చదివి గ్రంథ రచన చెయ్యినారు. తండ్రి గారు ఉద్యోగరీత్యా గోవాలో, విశాఖపట్టణం జిల్లాలో స్థిరపడటం వల్ల శాస్త్రి గారి బాల్య జీవితం

అక్కడే జరిగింది. 1869లో మెట్రిక్యులేషన్, 1875లో ఎఫ్. ఎ పరీక్షలలో ఉత్తీర్ణులయ్యారు. శాస్త్రి గారు కూడా కొంతకాలం ఆ ప్రాంతంలో వెన్నూరు గుమాస్తా గాను, ప్రధానోపాధ్యాయులుగాను పనిజేశారు. విద్యాబోధనలో అపరచంబా మారులై. విద్యార్థులకు వారంపే సంచాపన్నం. శాస్త్రిగారి 17 సంవత్సరములకు వివాహ మయినది తనవార వారు బి.ఎ. చదవడానికి మద్రాసు వెళ్ళారు. కానీ బి.ఎ. పూర్తి చేయలేదు. మద్రాసులో అంగవర్ణాక్షులర్ స్కూలులో ప్రధానోపాధ్యాయులుగా పనిజేశారు. 1886లో వారికి మమారుడు జన్మించాడు. ఆ సంవత్సరం వారు మద్రాసు క్రిస్టియన్ విశాలలో సంస్కృత పాఠ్యాయులుగా జేరారు. 25 సంవత్సరములు ఈ విద్యారంగంలో పనిజేశారు.

నామోజులు పూర్తిగా బ్రిటిష్ ప్రభుత్వ పరిపాలనలో వుండేవి. పాశ్చాత్య నాగరికతా ప్రభావం వల్ల వేద, భావలలో పూర్తిగా మార్పు ఏర్పడింది. మన సంస్కృతి, సంస్కృతములను అభ్యసించేవారు. గానీ, బోధించే పండితులుగానీ లేదు. సంస్కృత గ్రంథావల చీకలు మాట లేవు, అదీగాక మన సంస్కృతం జర్మన్, ఇంగ్లండు

లెక్చరర్. వేద సంస్కృత పాఠశాల నెల్లూరు.

[illegible][illegible][illegible]

పాదు తమ ప్రాంతానికి ప్రాంతానికి
 జోడింపుకు ముద్రాపత్రం అందు చుచును. నె
 కొల్పారు అందు ముద్రాపత్ర వద్దకులలో అంగ
 వద్దకు నమించించునూ పదముల పరిమితు
 కామాయి. సెమీకొంట్లు పుంపులతో అం
 ప్రతిక చూపేవారు. ఒక పండితుడు ముద్రా
 పుంపు పెట్టి ఇంకా లోకీక బ్యాపా. అంపు
 తెకుంగులు గొప్ప పేషయ్యు. సెల్ పుంపుల
 రామలింగారెడ్డి గారు ప్లేట్స్ వారు పంకో
 వెంకట రంగయ్య గారు, ప్లాట్స్ పుంపుల
 గారు మొదలగువాడు తరి ప్లాట్స్ పుంపులు సంపు
 సంస్కార పేషయ్యు పేరే. అంపు గారు
 బాషాకంప్రాజె విష పుంపు గిడుగు పుంపు
 గారిని పుడర్కొని నిలవనాడు రాత్రి 19.14
 జర్మనీ లోక పేషయ్యు ముద్రాపత్రం పుంపు
 పేషయ్యు ముద్రాపత్రం గడు పుడర్కొ పోయింది. పుంపు
 రాత్రిగారు తన ప్రెస్సుతో సహా పుంపు
 సెల్లారుడు ముద్రాపత్రం. 1915లో సెపుంపు
 ఉద్యోగ కారణముగా పురం ముద్రాపత్రం సెల్

కాశీగారు పుష్పనేపరులతో గురుపాద
యాచారియ్యగారు ముఖ్యులు. 'మహావచనం
ప. యోగశాఖ' అనుష్టంబు పాసించి ఈ గురుశిష్యుల
జీవితం. కాశీగారి జీవితచరిత్రను జాబితాలో వ్రాసి
కాశీ యాచారియ్యగారు. దాదాపు 30 సంవ
త్సరములు కాశీగారి కుటుంబ పోషకులు కావడం
వల్ల వాడుక భాషను నడపడం వల్ల వచ్చిన వారు.
గ్రంథము ప్రతి ప్రక్కన గుర్తు పెట్టిన వారు.
వివర రోజులలో కాశీగారి జీవితము క్రమక్రమముగా
వివర పుస్తకములు. కాశీగారి ప్రయత్నానికి లభి
కావడం వల్ల వారు కాశీగారి జీవితమును
వివరముగా వ్రాసారు. వివిధ సాహిత్య గ్రంథములను
వ్రాసిన కాశీగారి సాహిత్య కృషిని సారాంశం
గుణావళిగా వివర పుస్తకము.

[illegible]

జూలై '93 సంచిక : 17

విశిష్ట శిష్యులైన ముగ్గురు ఆశీర్వాదము చేశారు.

2. వచన సాహిత్యం

“గర్భం కవీనాం నిజం బద్ధని” అన్నట్లు శాస్త్రిగారు 8 పదాలైన గర్భ విశేషాలను ఉప వచన రచనలో వివరించారు. ఇతా వాఙ్మయంలో విరాజిల్లి ఈ రచన రోజు నాడు ప్రచురిత రచనలలో సరళంగా వుంది. సోమరిన వంతుని ఇతా సరిత్యాగరాన్ని శాస్త్రిగారు బహు మాంసూ రక్షవచనంగా పెండ్లి తెలుగులో వదిలి వదిలి రద్దుగా చేసేవారని. సుందర వచనంతో చివరకు లోతుగా ఈ వచన సాహిత్యం నూతన శైలికి మార్గదర్శకమైంది. ఎందుకంటే, లోనినీ సాహిత్యం విశదీకరించి, స్వాభావిక స్థితిగై రైసాల్లు, మొదలైన వారి నవలలు మాత్రం చదువు రంగా వుండును. రామలింగం గంగులపాళెము వాదనరకం, మహామంత్రిని ప్రయోగాలు ఇందు సరస చింతనకలములై యున్నవి. వంద విశేష కథలు, పై ముగ్గురు అష్టకాలలు భోజన, తాగిన కథలు అన్నింటా శాస్త్రిగారి సుందర రచనలైతి అవ్వాలి. ఇదా వాఙ్మయంలో విశేష స్థానమునకుగలిగిన చాలోని దేశ దళమూర చరిత్రలన పాఠక సౌఖ్యం చేశారు. ఇతావాఙ్మయంలో నేటి వాఙ్మయ నాగ రికత, జాతీయత, నైతికత అడంబోయి.

3. నాటక సాహిత్యం

వారికాలంలో నాటక సాహిత్యం తొలి వది నందున వారి చుట్టూ ఉన్నవై వారి వచనం మోజుచూపించి, మూలం ఇవం చేతకుండా సంస్కృ తంలో 7 నాటకములు అనువదించారు. 3 నాటక

ములు స్వంతంగా వ్రాశారు. ఉత్తరరామచరిత్ర మహాకవిగ్ని మైత్రం, విక్రమార్కశిష్యుడు, పిదపర్వక శాకుంతల, కాకానంద రత్నానుభవనే నాటకాలు ఎనువదన చేశారు. ఎనువదన నాటకాలలో అంకా లను పాశ్చాత్య నాటక ప్రభావానుగుణంగా స్థలముగా విభజించారు. వీరి నాటకాను వాద పద్ధతి ప్రాంత ఆచార పద్ధతిని పోలివది. వీరి అనువాదములు వ్యాభాస పోయినాయి. ఉత్తర రామచరిత్రలో విభాగ పద్ధతుగా ముగ్గురు శ్లోకాలు శాస్త్రిగారు నవార ములో వియోగమే, ఇది పద్మము ఎరర ముగిసింది. వియోగమే అయ్యే ఇది అత్తము నిచ్చుచూ నీతారామల భవి వియోగమును సూచించినట్టి ఈ అనువదనము శాస్త్రిగారు మెలుకులను మనీ అనువాదముల వన్నె చేశారు.

ఇక గురులింగం వారి వ్రాసిన గుర్రుల పాద, తొట్టిన నాటకాలు రసీకల ఆంధ్ర సాహిత్యంలో ఉదాహరణలు. పాదపద్ధి యందు శాస్త్రిగారి ప్రయోగాలు. మహాకవి సీతాదేవి అంభానాథులను చాచుచున్న బంధు బంధీగా చేయూ శీర్షి వెల్లి వలవరుడని విడిచి. పిదపగల్లి తెచ్చు అంబలి వల్లంబు. దీనికి అన్న మారక కా కము కల్పించి కథ ను పాదం. ఇది. దానిని ప్రాంత ప్రయోగాం లాల చేత కలకత్తానురక్తిగల్గింది ఇది 10 అంకం నాటకం. యుంతగని పా. అం. విస్తరించ బడింది. శిల్ప సమగ్రం వారి ప్రయోగాలు నాటకాన్ని పాదం అయి. అయ్యి బెన్నుత్యం అంకం సుప్తం. అయి ప్రియ పి జాతీయ నాటకం ఇవించుచు. ఈ నాటకం లో 8 గ్రామ్య జేవాలు ప్రయోగించారు. శాస్త్రిగారి దాంట్లైన అనుభవాలు ఈ నాటకంలో అక్షరరూపం

చాప్రాము. ప్రతాపరుద్రులలో పెద్దవాడు
 "నేను కంఠ పానము పీచుకున్నావో, పట్టుకొంటే
 వదలను" అని శిష్టు. బెదిరించే వాక్యం శాస్త్రి
 గారు విశాఖపట్నంలో నివసించే రోజులలో
 పొరుగింటి నాణమని తన వాద్యము అదే ముఖాని
 బెదిరించేవాడట. విశాఖ పట్నంలో ఘనవందా అనే
 వామ్మణ కుటుంబ ముండేది. వారు ఓడ స్వామీలు
 లు. దానిని ప్రతాపరుద్రుడు చక్రధారంకంలో
 వాదాడు. పరావర్తనీయములోని పేరిగాడు శాస్త్రి
 గారి ఉద్యోగ ధర్మంలో చోడవం నూరులలో
 ఒక బంట్రోతు. వానిని ఆ రోజులలో శాస్త్రిగారు
 బెత్తంలో శాస్త్రీ చేసారు. నాటకంలో చాకలికి ఆ
 పేరే పెట్టి వాడికి చిరస్థాయిత్వం కూర్చారు.
 గురజాడలో గిరిశం. పానుకంటి వారిలో జంభూని
 శాస్త్రి, వేదం వారి పేరిగాడు. యుగంధరుడు
 అంద్ర రిదయితలు తమ ప్రతిభపై స్పష్టించు
 కోన్ను చూడతాడు. ఈ నాటకంలో వడన పాటలు
 శాస్త్రిగారి జానపద చాట్టయశారతికి నిదర్శనం.
 ఈ నాటకంలో నటావ్వోదీయ తెలుగు సుఖావణా
 దొరటి శాస్త్రిగారి హాస్య చనాల్లెలకి నిదర్శనం.
 "కత్తా సావి టికి కోరి ఎక్కా చిన్నపిల్లవాణ్ణి బుట్టే
 పూసోకొంటావ్ రేబొప్పిన్" అనేది జదా. వాని
 బొబ్బిలియర్ల నాటం చార్లెస్. గుంటుపెట్టెనట.
 ఇండు యుద్ధ వీరం చరాకర్షనరు కోన్నుచి.
 అందరి బొబ్బిలి వీరులు మీ శ్రీల చూపిన శ్రావ్య
 సాహసం, మానావికానాట ఎవేశ చల్లెలతో
 కూడా కావాలి సన్నివేశం. బొబ్బిలి కర్నూ
 పాపాశాయని ప్రామవ్యం కలది. ఇండు
 వెంగళరావు పెట్టి కథను విస్తరించి 10వ
 అంకాన్ని కల్పించి మంగళాంతము చేయటం
 శాస్త్రిగారి అభిప్రాయము నివసాంలో బొబ్బిలి
 లో బెమ్మలిగా ప్రవర్తించిన పాపాశాయని తీరు
 ప్రశంసనీయం. ఉషాపతిజంతుల బాణాసుర గర్వ

శంకర ప్రభాకారం శిష్యులకు నేరది బట్టి
 ఉషాపతిజంతు ప్రభాకారం ప్రవచించి. భాగవత
 సూత్రవచనం నుండి కొన్ని కథాంతములు
 గ్రహించి శాస్త్రిగారు కల్పించిన నాటకమిది.
 తల్లియంకంలోని అందర్నీ చంద్ర మంయా
 ని. ఉపాసాశనలు ప్రపంచోపకములై
 యున్నవి. ఇందలి చిత్రరేఖ అద్భుతమైన వృత్తాంత
 త. కరేణికాగంధీవేద. ప్రజయ వృత్తాంత
 ము కథావచనంకొత్త పరిషేషకములు. ఈ
 నాటకంలోని అంకాలు కూడా అంగ్ల సంప్ర
 దాయాను గుజుముగా విభాగం చేయబడినవి. వీరి
 నాటకాలు పరిశీలనై వాడు ప్రవేశ పెట్టిన పాత్రో
 చిత్ర భావలోని ప్రతిభావైభవములు అవగతమవుతవి.
 సంస్కృత నాటకాంతో భరతముని ప్రకారం
 ఉత్తమ పాత్రలకు సంస్కృతం; సీత పాత్రలకు
 పాకృతం వాడుక. కాని తెనుగు నాటకంలో
 అది కుదరకం దట్టం. దానికి శాస్త్రిగారు కొత్త
 మార్గం చినిపెట్టారు. ఉత్తమపాత్రలకు గ్రాంథిక
 అంద్రమును శ్రీప్రభావల చేత వ్యవహరిస్తూ
 పట్టించారు ఈ పాత్రోచిత్ర భావతో సరసత్వాన్ని
 చమకృష్టించి చక్కగా చూపారు. తనానంకంలో
 అంగ్లభాషా ప్రయోగాలనెల్ల తమ నాటకాలలో
 ఉర్దూ భాషా ప్రయోగాలు అపూర్వ హాస్యాన్ని కల్గిం
 చాయి. శాస్త్రిగారు కేవలం నాటకమును రచిం
 చుచే కాక సంస్కృతం మీద ప్రవృత్తం జేసేవారు.
 నాటకములు అంద్ర భాషాభివృద్ధి సహజం ఈ
 కావ్యాన్ని పేజీల్లో, చొర్రెస్సామి నాటి పిలువబడు
 కందాదై శ్రీనివాసంగారు నేటివారు తరువెంగళా
 బారులు గారు. పరగుచిహ్ని వెంకటాచలంతులు
 వారి సోదరులు శాస్త్రి గారి శిష్యులై ప్రతాప,
 ఉష, కామంతం. నాటకములు శాస్త్రి గారి
 సంభావితత్వం క్రింద నిదర్శనము ఇచ్చుచుండేవారు

చారు పీఠికలో శ్రీనామని అనువాదవైఖ్యపైన్ని సోదాహరణగా పర్వీరించడానికి మూలానికి మెరుగులు పెట్టడం చూపున భావ పదవివ్యాసాలను తమ వ్యాఖ్యానంలో విశ్లేషించారు. శాస్త్రీ గారి అవగాహనాభాషాపాండిత్యానికి శాస్త్ర వైరుధ్యానికి ఇచ్చి గీటురాయి ఇందు చారు విశదమునకు అక్కడే నిమంటు ప్రమాణం, అక్కడే వ్యాకరణ సూత్ర ప్రమాణము శాస్త్ర ప్రమాణము, అంకితం చ-భో విశేషాని వివరిస్తూ వున్నారు. తైవార శబ్దమును వివరిస్తూ ఈ శబ్దము తమిళ కర్ణాటకముల నుండి వచ్చినదని వివరిస్తూ దీనికి సోత్రము అని అర్థము వివరించారు. తైవారధర, తైవారి, తైవారిక అనే పదాలు తమిళ కర్ణాట భాషలో ఒక పదమును అవలంబించుచున్న అను అర్థముతో వివరించారు. చారనరతైవార అనే పదం కర్ణాటక భారత ప్రయోగముని విశదం చేశారు. మరాఠీ, పారశీక నిమంటులలో దీని అర్థం ఒక పక్షము లేక ప్రతిక్రియ అనే అర్థముతో వున్నట్లు తెలుపుతూ ఈ పదం దేశ్యంగా సంస్కృతంలో చేరివుండవచ్చునని అభిప్రాయపడ్డారు. అముక్తమాల్యదలో త్రావిడ జాతీయ పదాల వైఖ్యపైన్ని సప్రమాణంగా విశదం చేశారు. ఇందలి విశిష్టా ద్వైతంలోని సాఖ్య, అద్వైత, మిమాంసక, వైశేషిక, బౌద్ధ, చార్వాక సిద్ధాంతాలను స్మృతి పురాణ ధర్మ శాస్త్రముల నుండి సప్రమాణంగా విశదం చేశారు.

ఒక మేమసందేశమునకు పదప్రయోజనిక వ్యాఖ్య త్రావడంపై బొంబాయి మద్రాసు ప్రభులను తెప్పించి చాటిలోని పాత బేదాలను పరిశీలించి ఆ రచనకంటే విశదమైన ప్రతిని తయారు చేసి వ్యాఖ్యనము వ్రాయుటలో మల్లినాధుడు వ్యాఖ్య చేయనటువంటి ఉత్తరమేమల్లోకాలను కొన్నింటిని శాస్త్రీ గారు స్వయంగా వ్యాఖ్యానం చేశాడు. రూపుజ్యోతి అనే శ్లోకానికి వ్యాఖ్య

వ్రాస్తూ చేతులు చేయడంపై పనిని అచేయడమైన మేముని చేత చేయించడమేమిటనే ప్రశ్నకు సమాధానంగా వున్న ఈ శ్లోకానికి చక్కని వివరణ ఇచ్చారు.

7. గ్రామ్య భాషా నిరసనము

శాస్త్రీ గారు జీవించినంత కాలం గ్రామ్య భాషాన్ని వుండించారు. దానికి నిర్ణీతమైన వ్యవస్థ లేదని వారి నిర్ధారం. గ్రాంథిక ఆంధ్రభాషలోనే కావలసిన చేయాలనేది వారి అభిప్రాయం. బాల్యపరంగా గ్రామ్యాన్ని వాడవలయుననుచు వారి పాత్రోచిత భాషా సిద్ధాంతం. దీని మీద గ్రామ్యదేశ నిరసనము. గ్రామ్యభాషా ప్రయోగ నిబంధనము అనే గ్రంథాల రెండు వ్రాశారు. గ్రామ్యాన్ని విశ్వవిద్యాలయానికి వాళ్ళ అడ్డుకొన్నారు. నాటకాంతో పాత్రోచిత గ్రామ్యం వాడవచ్చునన్నారు. తమ నాటకాలలో వివిధములైన గ్రామాలు వాడారు. వ్యావహారిక భాషా వాదాన్ని అంగీకరించలేదు. 'అనియమాత్ గ్రామ్యం హియ త్య సత్రంశః' అను ప్రమాణమును బట్టి గ్రామ్యమును గ్రంథములలో ప్రయోగించ లేదు. 'లోకానుష్ఠాపకరణం' అను భరతముని సిద్ధాంతం ప్రకారం పాత్రోచిత భాషా ప్రయోగం చేయాలన్నారు. ఆ రోజులలో ఈ భాషపై సూర్యలోకము, శశిలేఖ, ఆంధ్రభాషా సంజీవని, చాగ్గల్లి మున్నగు పత్రికలు విమర్శలు చేశాయి, కవి పండిత సంఘాలు దుమారాలు లేపాయి, శాస్త్రీ గారిని గ్రామ్యశాస్త్రీగా నిరసించారు. కాని క్రమంగా శాస్త్రీగారి సిద్ధాంతమే అందరికీ శిరోధార్యమైనది.

8. పాత పరిష్కారము

తన నాటికి ముద్రితములైన సంస్కృతాంధ్ర గ్రంథములు పెక్కు అవపాతజుష్టములై యుండగా వాటిలో కొన్నింటిని పరియ్య పాతము లలో చక్కగా ముద్రించిరి. సంస్కృత పంచ తంత్రము, ఆంధ్ర జ్ఞాన వాసిష్ట రామాయణము, విన్నకోట పెద్దన కావ్యాలంకార చూడామణి, శంభుదాసుని సంగరదర చరిత్ర, తిప్పన పారిజాతాపహరణము ముఖ్యములైనవి. తాళ పత్రములు, వ్రాత ప్రతులు పరిశీలించి పాత పరిష్కారము చేయుటలో వారికి వారే సాటి. వారు విమర్శించిన గ్రంథాలు గానీ, వ్యాఖ్యానం చేసిన ప్రబంధాలు గానీ అనువదించిన కావ్యాలు గానీ పాతపరిష్కారము లేనిదే చేసేవారు గాదు. వారి వ్యాఖ్యాన పరిశీలనకు పాత పరిష్కారమే తీవ్రనాడి. శ్రీ కట్ట మంచి రామలింగారెడ్డి గారు శాస్త్రిగారి సాహిత్యపు విలువను ఇలా విశ్లేషించారు—‘సాహి

త్యరంగంలో వేదం వెంకట్రాయశాస్త్రి పైకె ఎగిరి అదుకొట్టని ఎత్తుగాని, క్రిందికి దూకే తాకని లోతుగాని లేదు’. ఇది అక్షరాం నిజం.

ఇలా వివిధ సాహిత్య ప్రక్రియలను విశదం చేస్తూ వారు నెల్లూరులో వుండే రోజుల్లో ఒక సాహిత్య పాఠశాల తమ ఇంటిలో వరండాలో సాయంకాలం సమయమున ఏర్పాటుచేసి ఎందు రామదానయ్యగారికి, కై నా సు చమ్మణశాస్త్రి గారికి, ఓరుంటి వెంకటకృష్ణయ్య, వెంకటేశ్వ ర్లకు కావ్యవాదీన కలంకార ప్రవచనం చేసేవారు.

వాగ్దేవి పరివస్యయే తన జీవిత వరహర్థమని భావించి అప్రతిమాన సాహిత్య పాటవం చేత ఆంధ్రదేశమున కఖండ జ్ఞాన జ్యోతులను చిర జిమ్మిన యుగపురుషునికి నాహిత్యకాకం ఋణ పడియున్నది.

భాషా పోరాటంలో తాతాజీ

— ఆచార్య ఎ.వి. సాయిప్రసాద్

భాషాపోరాటానికి ఆద్యుడు ఆదికాలంలో నన్నయ. 19వ శతాబ్దంలో గట్టి ప్రజాదీక్షనిన వ్యక్తి కాకాచారి. కథలతో పాటు, ఆరాసున్నారము, శరట రేపం వైన యుద్ధము ప్రకటించి ఆనాటి పండితుల తీవ్ర విమర్శను గురైన చార్లెసు ఫిలిప్స్ బ్రాను. (1798-1884). కాకాజీ బీష్మిచార్యుడిలాగా పోరాటాన్ని మహాభాషాసంగ్రాహాన్ని నిడివిన ప్రచితమనస్వ ప్రెస్బిటేరియన్లు కాదుకాని 1937 నుండి జనవాణి సంపాదకత్వంలో పాటు మహా భాషా సంగ్రాహానికి సేనాధిపతిగా నిలిచి సంవత్సరం సుదానం చేసిన 'కళం నీపాయి'.

మనలోని పండితులు వాళ్ళకున్నా వాళ్ళు కోరిపోయినా ఈస్టేబ్లిష్మెంట్ కంపెనీపాసన శారణంగానే వ్యావహారిక భాషకు గుర్తింపు వచ్చింది ఆ రోజులలో వచ్చిన అనువాదాల్లో మనకు స్పష్టంగా కనిపించే వాడుక భాష ఇతరుకు నిదర్శనం. గిడుగు రామ్మూర్తి పాతలుగారి గద్యచింతామణిలో యివ్వబడిన ఈ ఉదాహరణలను గమనించండి.

ఆయన మితాహరి. తరుచుగా ఉపవాసంచేసే వాడు. సాధారణమైన బట్టలు కట్టుకునేవాడు. దాని చుట్టుకోవడంలో ఒకకొంగును పిప్పమీనుగా జార విడిచేవాడు. [మహామృదుపరిత్ర-1856గ.చి245]

తల్లి గర్భిణి అయివున్నట్టు. తే వ్రసవమయ్యేదాకా ఆగి కరిగిన సంతానం మొగదో, ఆకవో కను కున్నది అవయనసే (ఆస్తి) పంతుకోల. సిరడి (వ్యవహార దర్పణం-1851గ.చి. 291).

శ్రీ పురుషులు పికరితోనొకరు మూలాలు నట్టి సులభముగా శర్థమయేలాగున సంశేషముగా జాతీయరసముతో ఈ గ్రంథమును సేయ నిశ్చయించడ మైంది. కాకా తల్లవల్లి వీరభద్రరావు పుస్తకంనుండే పై మూటలు ఎర్రపట్టి మల్లికార్జునుడు చాడవర్యేషు కథలు (1856) పుస్తకంలో ఆరోజేరాకాదు. పచ్చియప్ప కళాకారి వారు 'సూరి' బిరుదుతో సత్కరించిన చిన్నయ్యగారు బాల వ్యాకరణం (1858) రాయవానికి ముందున్న పరిస్థితి మనకర్థమవుతుంది. నిజం చెప్పాలంటే చిన్నయసూరిగారు తెలుగు భారీ పాణిని. జీవనది లాంటి తెలుగు భాషకు 'బాలవ్యాకరణం' అనే ఆన కట్టను కట్టి నదీ ప్రవాహానికి అవరోధం కల్పించిన వ్యక్తి. తుంపిణీ వారితో ఆరడుగుల లోతు గోయిలో పాలిపెట్టబడిన గాంధిక వాదాన్ని బయటికి లాగిన వ్యక్తి మన చిన్నయ సూరిగారు.

చిన్నయ సూరిగారి అక్షరప్త చిన్నాణం పూర్తి అయి సాహితీ క్షేత్రంలో సాగుబడికి గాను సీపు

వర్తమానో వతి ఇత్యై సువత్సరాల కాలం
 బట్టింది. ఈ మర్కటాలో వచ్చిన రచనా వ్యవ
 హాసికా వున్నాయి వ్యవహారిక భాష బాగా
 అందరికీ అవడన ఈరోజుల్లో కూడా అంత
 చక్కటి వ్యవహారిక భాష మనకు అగవడదు.
 ఇప్పట్లో కర్ణాను స్వారము లేకుండానే సాధారణ
 మైన భాషయందు వాడుక చెయ్యి బడుచున్నది. .
 గనుక గ్రామ్య వధములు బాలమట్టుకు సరస
 మయిన వాక్కు రచనలో సంగీకరించి తగినవిగా
 నేను ఎంపికంబున్నాను ప్రాజనూదిన- స్వాదినేని
 మిద్దు సరిసింహనానుకు -1862 గ.చి. రామ
 మూర్తి వంతులు -1935. పుట 185)

పురుషార్థప్రదాయని (1872 బందరు
 నుండి వెలు వడిన పత్రిక) సంపాదకీయాన్ని
 చర్చిస్తూ డా॥ అక్కిరాజు రమావతిరావు -తెలంగా
 లో సులభమైన వచన శైలితో ప్రపంచ ఎజ్ఞాన
 కషయాన్ని వెలువడ పలికిన అవశ్యకతను
 నొంకి చూడడం కరిగించుకున్నారు వారే,
 తిరుమలరావు (ఇక్కాలో న్యాయ సంబంధమైన
 కోర్టు మునిష్ట్ర్ పీవీ కౌన్సిల్ ఠీకులను వదలి
 ని ఎనుకరించారని రాస్తూ తిప్పిం సంగహం
 ముందు మాటలో ఆయన వాదన చూటలను యిలా
 వుపహరించారు. దీన్ని వాడుక భాషలో
 సులభమైన తెలంగా భాషలో సిద్ధపరచి యున్నాను
 (1872)

ఇంతేదుకు స్వయాన చిన్నయసూరి గారు
 3.11.1842న వచ్చున తరంగిణి పత్రికకు
 రాసి లేఖలో వ్యావహారిక పదాలను వివిధ
 వాచారంబున్నారు
 వి. లక్ష్మీణరెడ్డిగారు

మహారాజశ్రీ వర్తమాన తరంగణి ఎడిటరు
 గారి సముఖమునకు ఈ యక్షగున వ్రాసుతున్న

పద్యంబు ఉను వత్తిర. ప్రచుఃము చేసి నా
 అభీష్ట మీదేర్తుని తను ఘనమును స్రాంతింపెనను

ఇమ వి. లక్ష్మీ. ధేయదగు

చి॥నూ॥

'వ్రాసుకున్న' ప్రయోగం ౧ వి.నార్థం - ఎటున్నాను.
 శ్రీ.వి లక్ష్మణరెడ్డి. అంతేకాదుగా వర్తమాన తరం
 గిణి ఎడిటరు. సముఖంనకు ఈయమగున నా అభి
 వ్యంబులాంటి ప్రయోగం తప్పిస్తాయి అని
 అంటున్నాడు.

చిన్నయసూరిగారి బాంబాయిరణం. నితి
 చరిత్ర (1853) పాండుసర్వ శాస్త్రతంత్రగ్రంథం
 (1858) లాంటి ప్రథమశాస్త్ర బాహుళ్యవహారిక
 భాషాపద్యమం కందుకూరి పీఠేపింగం. సు.శాద
 అప్పారావు, కందువరకు నాగానందం, చితావ
 రుద్రదేవం నాటకాలలో ప్రాప్తించి భాష పేరు
 వ్యావహారికం లేదా గ్రామ్యం వాదన చేసి వేంకట
 రాయశాస్త్రి గార్ల భాషాసేవలల్ల ఉద్బుక్తంబి ది.
 గురజాడతమ నాటకం 'కన్యాశుల్కం'కు చెంద
 సంస్కరణకు పీఠి రాస్తూ శ్రీ వెంకటాద్రి - ఎటు
 రత్నం గారి వసుదను ముచ్చిస్తూ ఎటు
 రాయశాస్త్రిగారిని గురించి యిలా

The credit of deliberately in-
 the vernacular in to Telugu drama in
 keeping with Sanskrit Tradition belong-
 gs to my friend V. Venkataraya saetri.
 ఇంతవరకు వివాదదుకులు లేకుండా ఎటు
 భాషాపాహిత్యలు ముందుకు పోసాగాయి. 1813
 లో బిడిష్ పార్లమెంట్ చర్చి విషయి సానైటి
 స్థాపనకు సంబంధించిన చర్చయం తీసుకుంది. అంతే
 కాదు దేశ భాషలో విద్యాబోధన ఇవపానికూడా
 సంకల్పించింది.అమేరకబచ్చారీ అక్కునుపానే చేసింది

వెంటనే సెయింట్ వార్జియోలో ఒక కళాశాలను స్థాపించడం పట్టణమునాటికి గాని. వెంకటనారాయణయ్య గారిని అధ్యాపకులుగా నియమించడం వరుసగా జరిగింది. దానితో తెలుగు విద్యార్థులకు విశేష సాహిత్యంతో పరిచయం వచ్చడం దానికి ఒక మహాదవకాశం కలిగింది. 1820లో ఉపయుక్త గ్రంథకరణ దేశభాషా సభ ఏర్పడి తెలుగులో అప్పటికి పెద్దతోటూ ఉన్న పదంచనకు పాత్య గ్రంథ సర్వాధినికీ నడుం కట్టింది. ఆరోజుల్లో అరుణాకులనున్న పాత గ్రంథాల గురుమూర్తి కావ్రాగి విశ్రాంతిని కడచ (1819) పంచతంత్ర కథలు (1834) ఏనుగు ఏరాస్యామి, కాశ్యాయత్ర చరిత్ర (1838) మామిడి వేలకయ్య గారి అంధదీప (ప్రచురణ 1848) బ్రౌన్ టైటిల్ అనువాదం, ఆర్థర్ బ్రౌన్ టైటిల్ అనువాదం, మొదలైనవి. ఆర్థర్ బ్రౌన్, మెరిజిలాంబేదొర తెలుగు నేర్పుకోసం వర్ణ తెలుగు భాషకు ఎంతో మేలు జరిగింది. భాషా ఉద్యమానికి వీరంగా ఒక బైబిల్ కు దాను పట్టుకొన్న కళాకారుల ముఠా ప్రేస్మి పాల్ కె ఎ. యేక్స్ ఒక యెత్తు ఆ రోజుల్లో తెలుగు భాష రెండు మూడు వృక్షంగా వంతులై నడిచింది కావచ్చును. వ్యవహారంలో ఉన్న భాషా గ్రంథాలకు దారిని కడచ పలికింది. దానితోనే తెలుగు జీవితానికి ఎదురుగా ఉన్న అంధకారం లేచింది. ఇది ముందర. ఈ క్షేత్రములో సె. పి. వాల్కర్ గారి అభిప్రాయం మలా తోలు In Telugu the dialect used in ordinary conversation differ so much from that used in grammatically written books. For the same reason a foreigner may be able to read and understand a Telugu book, but at the sametime may be Unable to converse

with the Indians or Understand what they say to him.

1906లో ఏబ్దుద్దోరగారు విశాఖ, గంజాం జిల్లాలకి ఇన్స్పెక్టర్ ఆఫ్ స్కూల్స్ గా నియమించబడ్డారు. ఆయన కొన్ని యిబ్బందులకు గురికావడం జరిగింది. అవిషయంగా విశాఖపట్టణంలోని మిసెస్ ఎ. వి. శున్ కాశీజీ ప్రేస్మిపాటశ్రీ. పి. జి. శ్రీనివాసయ్యం గారు వారిని కలిశారు వారితో ఆయన తెలుగు భాషకు సంబంధించిన కొన్ని విషయాలను తెలుసుకుందామనుకున్నారు. అసలువారికి వచ్చిన కష్టం ఇది.

When I entered the miserable hovels, as they often were, in which children of the outcastes were permitted to take their first steps to learning and observed the Fitiabe waste of time taken to teach them literary forms of words even for simple processes as counting annas that they did not possess, I could see no reason for teaching them a language they would never hear from men of the higher castes, literate or illiterate, was it possible. I asked to find a cultivated current Telugu for their instruction

ఏబ్దుద్దోరగారి ప్రశ్న భాషాపుష్కరానికి కొత్త ఊపిరి నిచ్చింది. ఈ ప్రశ్న కారణంగా నాగార్జున వ్యక్తులు J A యెబ్రో P T శ్రీనివాస అయ్యగారు, గరజాడ ఆపారావు, గిడుగు రామ్మూర్తి వంతులు—వొకటికొకరు దగ్గరయ్యారు. సాహిత్యంలో గ్రాంధీకం పేరుతో జరుగుతున్న అరాచకాన్ని పై కారణ మిరియాల నూరేలా

చేసింది. వీరి యికలో వభోవయం ప్రారంభమైంది.

గ్రాంథిక వాదుల ఆరోపణతో పై నిలుగురిని బుద్ధు చతుష్టయంగా వర్ణించి వాస్తవై యిద్దం ప్రకటించేశారు. ఇంకేముంది రెండు వర్గాలవారు తమతమ అప్రతినిధుల వయోగించడం ప్రారంభించారు. 1899 నాటికే సుదీర్ఘంగా వదకొందు వాటకాలలో పాల్గొనిన వాష పుషం జరిగింది. ఈ విషయంగా 1898 నవంబరులో బ్రాహ్మణుల వందేత వసంత్రుతో జరగ జరిగింది గ్రామ్య పదాంబుదాన్ని శేషిస్తూ స్త్రీయతులు వర్ణించి సుజ్ఞానాయకు. భర్తృవం కృష్ణమాచార్యులు వాగపూజి విష్ణుసాచయ్య జక్కాదులు ప్రసంగించారు. పూర్ణరామకృష్ణయ్య ఏ గుడిపాటి వెంకటాచలం నిర్మలతలు పాల్గొనిన వాషాచరంగా వాషాచారు. మొదటి వాష వాషంలో బలం తక్కువుగా వచ్చునట్లు వాష మాటలు చెల్లలేదు. ఇది యలా వుండగా ఇంకో వైపు శ్రీ లక్ష్మి వంతుల తనం గారిని శ్రీవేదం వే.కలరాచేశాస్త్రి విమర్శించడం వారిని గిడుగువారు విమర్శించడం జరిగింది దాంతో వ్యావహారికం జలం వుంజుతుంది. గిడుగు గారూ, అప్పారావుగారూ, ఆ వోజుల్లో వున్నాను చక్కవిధా యం సెనెవిలో వుండేవారు. వారికి విశాఖ, గుజాం జిల్లాబద్ధాధికారి జె.ఎ. యెన్రో ప్రోత్సాహం, విశాఖ ఎ.వి.ఎన్. వంటి ప్రిశ్నలులు చేయూత వున్నాయి కాంట్టి ఆనాటి ప్రభుత్వాధియంత్రాంగాన్ని వాషించగలవారు. ఫలితంగా

వ్యావహారికంలో సాగిన రచనలను పోత్త గుండా
... ఉదవచ్చున్న ర్థమం రీసుకుంటూ
ప్రభుత్వ ప్రభుత్వ జాగీ ఆయిది.
20-9-1912 నాటి జి. ఓ. హమ్. ఎన్. సం.
3098 వె.పి.వే. పేజీ లక్ష్మి ఎ.సి.హం గారి
పుస్తకమును సూల్ ల వై.కల్ విద్యార్థులకు
ఉపవాచకంగా నిశ్చయించారు దాంతో సామీక
వాదులు ఆకాశం షాని తమ వెల్లి సద్గత
వాదపడ్డారు తమ కత్తులను వివేకించారు.
ప్రభుత్వో ద్విగురైన జయ.లి రామయ్య గారి
అధ్వర్యంలో ఈ వర్గ వారు బహు బోరాటాన్ని
ఉధృతుచేశారు ఈ విషయంలో శ్రీ. బి. హెచ్.
కృష్ణమూర్తిగారు బలా రాస్తున్నారు

On their (M. S. Jayanthi, Ramiah, and Others) representation the government appointed two of the members of the parikat on the text book committee. The classicists scored their first round of victory when the government yielded their pressure వాషుగంటి వారు సైతం వ్యావహారిక, వాషను ముదాముత్త వదకాం జె.ఎ. వంతులవారు జరిగింది ప్రభుత్వ పర్యాల ప్రకారం గ్రాంథిక వాదులు కొంత విజయాన్ని సాధించడం మాట నిజమే దాంతో గిడుగు గురజాడ వారు తమ బోరాటాన్ని ఇంకా తీవ్రతరం చేశారు. ఈ వర్గం వాల్చిసిల్లి ప్రభుత్వ. Madras University Composition committee వ్యాటు చేపొంది. ఇక్కడ కొంత గూడుపురాజు జరిగింది సభ్యుల సంఖ్య తక్కువుగా వున్నదని గ్రాంథిక వాదులు

రాయలసీమ వారిని కలవడమన్నారు. దాంతో
 ప్రాసవారి వైపు మొగ్గింది. committee అయ్యే
 వున్న ప్రోఫెసర్ కి.కా.వి కళాపాఠశాల యీ
 మాటల్లో కబిడి గిట్టయాన్నీ తెలిపిపోయారు.
 The syndicate felt that literary dialect
 in each of the principal Dravidian
 language had diverged too far from
 polite speech and thought it desirable
 to bring them closer together by fix-
 ing, as possible a standard of collo-
 quiality. ఈ గొడ్డలి పెట్టును వ్యావ
 హారిక వాడుకలు సహించారు. కాంక్రేటు
 గ్రంథ వాడుకలు సైతం తమ పట్టు వదులుకున్నారు.
 1919 ప్రాంతంలో కుంకుమారి పీఠేశ్వరింగంగారు
 మతం మార్చుకొని కృష్ణవహారికం అయ్యాడని.
 వారు వర్తమాన వ్యావహారిక భాష ప్రవర్తక
 సమాజము (1919, ఫిబ్రవరి 28) స్థాపించి
 దానికి ఆధ్యక్షులయ్యారు. ఆ తరువాత గిడుగు
 హర్షం సుగమమయ్యింది.

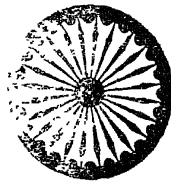
తాతాజీగారు కంకుమారి లాగా మతం
 మార్చుకొన్న మనిషి. 'జనవాణి
 పత్రిక' సంపాదకుడు కాక ముందు
 ఆకాశంలో వున్న పండితుల్లాగే వీర గ్రాంధిక
 వాడి. 1911లో రాసిన గ్రాంధిక భాషావాదం
 అనే చంపక మాలిలో వారు వ్యావహారికవాదు
 లను విమర్శించారు. తెలుగును గ్రామ్యంగా వాడిం
 గ్రామ్యం అంటే వ్యవహారిక భాష అనే అర్థంలో
 సీతల మహానట జేయకుండా' వుండమని వ్యవహారిక

వాదులకు పేరుకున్నారు 'అందుకే' దోనీం యొగ్గి
 మైక్రొస్కాఫు. చేకొ (చాక్కలు, ధర్మ
 రాయలవన్ అన్నారు. (హరపాళీ), ఈమధంగా
 ప్రోత్సాహం అందించు ఆశించుకున్న తాతాజీని గురించి
 కొన్ని విషయాల మధ్యను వుట్టుగా చర్చించు
 కోవారి వారి మొదటిపట్టు అన్నది అవునన్నది
 కాదు. ఇంకా ఆకాశం మొదట్లోనే వుండేది. తండ్రి
 గారు వాటి చర్చను పీఠి చదువు విషయం
 చర్చిస్తూ "చదువు బ్రాహ్మణులకే గాని మనకు
 రాదన్నారట మీ తల్లి గారితో" దాంతో ఆరోజు
 నుండి కష్టపడి చదవటం ప్రారంభించి అన్ని
 తరగతులలోనూ పట్టు వచ్చారు. అదేవిధంగా
 గ్రాంధికం కేవలం బ్రాహ్మణులకు మాత్రం
 అప్పిన విద్య అన్న వాదం చివటం చేత ఆ వాదం
 తప్పు అని వాదించటానికి గ్రాంధిక వాడి అయ్యాడు.
 తరువాత కలానుగులుగా వారు మారిపోయారు.

గిడుగు రామూరిగారి శిష్యులైన తాతాజీలో
 గురువుగా పోలికలున్నాయి. గురువుగారు విగ్ర
 హారాధన చేసేవారు కాదట. కాని చివరికి జాల్లో
 రెండుపూటలా సంధ్యాకందనం చేసేవారట. తాతాజీ
 గారు మొదట వైకృతే చింతన గలిగించి వ్యక్తిగా
 జీవితం ప్రారంభించి, శృంగేరి పీఠాధిపతుల వారి
 ఆశీస్సులను 'అంధవిశ్వాస' విరుద్ధమని పొంది వారి
 వ్చిన శాఖలను చాలాకాలం దరించేవారు. ఆ తరువాత
 హేతువాదిగా, వ్యవహారిక భాషా వాదిగా మారి
 ఆ వ్యవస్థానికే నాయకత్వయ్యారు. జనవాణి పత్రికా
 సంపాదకులుగా తాతాజీ వ్యావహారిక భాషను ప్రోత్స
 హించారు. ప్రతికారంగంలో ఇది విస్తృత ప్రయో
 గం. అంతేకాదు తాను కేవలం అన్ని ప్రక్రియం
 లోనూ వ్యావహారిక భాషకు వారు పట్టం కట్టారు.

20 : తాబ్లెం మొదటి దశలో గిడుగు వారిని తమ గ్రాంధికవాదంతో ఎదుర్కొన్న తాతాజీ తరువాత తరువాత వారికై పోరాడారు. గిడుగు బాటి గురుస్థానం యివ్వాలి, అది ఆంధ్ర కళా పరిషత్తు కర్తవ్యం అంటూ ప్రజామిత్ర (అక్టోబరు 1936, పే 10)కు శ్రీయుతులు నారాయణ రావు, యస్. చౌదరి, శ్రీనివాస శిరోమణులతో కలిపి పుత్తరం రాశారు. ఈ విధంగా భక్తితో పాటు ఆ మహామనస్వి అధిరోహించిన ఉత్తరంగ

శిఖరలు వైపు ఆదిరత్నతో భక్తిరద్యంతో చూడే అనకాళం మాదా శిల్పింకుతున్నారు. తాతాజీ భాషామహాసన్నిధిలో చివరి రోజులలో నైన్యార్థి వత్సం వహించిన సేనాని. ఈ రోజు విశ్వవిద్యాలయాల్లో రాజకీయ పురస్కారాల్లో, పత్రికా రచనల్లో సినిమా పాటల్లో హాస్యహాస్తిక భావ చోటు చేసుకొనుటకు పూర్తిగా కాపాపోయిన కొంత వరకైన హాసమను మన తాతాజీ.

కవిత్వం

దేశమాత కంఠహారం

-డా॥ టి. గౌరీశంకర్

అక్కడ బ్రిడ్జి తలక్రిందులుగా కనిపిస్తుంది!
అక్కడ ప్రాములు కదిలే పాముల్లా
విశాలమైన వీధుల్లోనే చకచకాసాగిపోతుంటాయి
అక్కడ భూగర్భాన్ని ఛేదించుకొని
రైళ్ళు పరిగెడుతూ ఉంటాయి!
అక్కడ వెలిగే దీప్తాంతో
రాత్రులు నైతం వట్టవగల్గా ఉంటాయి!
అక్కడ వేగం వేయి ముఖాలతో పలకరిస్తుంది:
అక్కడ చైతన్యం సెలయేరై ప్రవహిస్తుంది!
అక్కడ శాంతిని కేతన కేతనాలు
హిమాలయాల కంటే ఎత్తున ఎగిరాయి
అక్కడ వేదాంతోపన్యాసాలు
ప్రణవమై ప్రవంచమంతా మార్మోగాయి
అక్కడ ఉద్యమాలు హింసించుకొన్నాయి
అక్కడ సాంఘిక సంస్కరణ ఆరంగేట్రం
చేసుకొంది
అక్కడ సాహిత్యం శ్రీకారం చుట్టుకొంది

అక్కడ సంస్కృతి తనకో అర్థాన్ని సంత
రించుకొంది
అక్కడ మతాలన్నీ తోబుట్టువులై మెలిగాయి:
అక్కడ దేశాన్ని కొల్లగొట్టిన తెల్లదొర మకాం
వేశాడు;

మూడు శతాబ్దాల కిందదే దానిని
తన పరతంత్రపాలనకు రాజధానిగా చేశాడు;
అక్కడి కాళిక వాలిక ఎరువు
అక్కడి గంగాతరంగాల మరగల తెలుపు
అక్కడి పంటపొలాల ఆకువచ్చదనం
మన జాతీయ పతాకానికి ప్రతికే!
అది ఆనాడు, ఈనాడు, మరేనాడు
మనదేశంలోనే ఒక మహానగరం
ప్రపంచంలో నాల్గోస్థానాన్ని పొందిన పెద్ద
నగరం

ఆధునిక యుగం కన్నకలలకు వ్రతీహవం
అదే అదే కలకత్తానగరం,
భరతమాత కంఠసీమన తళతళ మెరిసేహారం;

సం.కెం. 1-1-217, చివరనగర్, చిక్కడపల్లి, హైదరాబాద్-500 020.

జూలై '93 : ప్రవంతి : 29

పరాధీనత !

—బీరం సుందరరావు

పుట్టగానే పుస్తకాలుగా మారి
 కిషోరిమీద పడుగెత్తే యూనిఫాం లై పొతున్నాం
 ఎ బి సి డి పరిజ్ఞానంతో
 అమ్మ నాన్న స్థానంలే మమ్మీడాడిలమైపోతున్నాం
 బహిరంగంగా కొనుక్కున్న బ్రతుకుకొలుపులో
 “బదు”ను చూపించే గడియారాలమవుతున్నాం
 సామాజిక ఒడంబడికలో భాగంగా
 భార్యా భర్తలుగా నటిస్తున్నాం
 ఇష్టంలేకపోయినా
 పక్కమీది పువ్వులమై
 నయిగురికోసం అద్వైతం వల్ల వేస్తున్నాం
 తప్పనిసరైన అసంకల్పిత చర్యతో
 బాధ్యతలే తల్లిదండ్రుల మవుతున్నాం
 అశ్మాదిమావాన్ని అమ్ముకొని
 ప్యాస్సీ పాపుముందు వేచాడే

ప్లాస్టిక్ బుట్టల్లా బతుకుతున్నాం
 మనకు తెలియకుండానే మనం
 బజారులో వేలం వేసుకుంటున్నాం
 ఎదుటివాళ్ళ తృప్తికోసం
 ముఖంమీద నవ్వుల్ని పురుషుకుంటున్నాం
 ఆశయాల్ని చంపుకొని అదర్బాలు వల్లస్తున్నాం
 రూపాయి సరిపాదనే ధ్యేయంగా
 ఒకరికొకరు అక్కరలేని బతుకులు బతుకుతున్నాం
 మనల్ని మనం అవిష్కరించుకోలేక
 ‘హేంగర్స్’కు వేలాడుతున్న పాతకోట్లమైపోతున్నాం
 ఎవరో వెలిగించిన దీపస్తంభాల్లా
 పతనం అంచన “పరాధీనులమై” నడుస్తున్నాం

తెలుగు లెక్చరర్ ఇంకొట్ట-523 167 హూగం జిల్లా.

భారత దేశంలో సూతనాధికారి

—తంగెడ జనార్దనరావు

శతాబ్దాల క్రింద వేసినవేమో రైలు వట్టలు
వరుగిడుతుందేమో ఆధునిక విద్యుత్ రైలు
వేగాన్ని తడుకో లేక తొలగితే ఫిష్ స్టేట్లు
జనాన్ని గమ్మం చెర్చకనే రైలు తునాతునకలు

చిటారు కొమ్మన మిగిలిన రసాల పండ్లు
కోయాలని కొత్తమాలి తెచ్చిన నిచ్చెన బాడు
పుచ్చిన నిచ్చెన మెట్లు జవలేని ఉత్త చొప్ప బెండ్లు
రసాల పండ్లుకాదు రాలినవి పదహారు పండ్లు

పుణ్యము పంచగ తీర్థ యాత్రలకు ధర్మమూర్తులు
బయలు దేరిరి బస్సులో వెంట రాగా యాత్రికులు
రోడ్డుపై పట్టు దొంగక జజ్జున జాతీతే ఆరిగిన టైర్లు
దొర్లిన జనం ఆ శ్రీశైలం లోయకు బలి పశువులు

పెళపెళ ఉరుములతో సింగి తళతళ మెరవంగ
పొంగే తరంగిణిపై హంగుల నెరిగిన సరంగు
అద్దరికి సాగెను అడ్డమరెయి. మించిన ధైర్యం పంచన జేయగ
పాఠాశము జేరెను పడవ ఒక్క తరంగము తోయగ

అంబర మంచిత హుచ్చుము నిర్మించాలనే తపన
తొందరపంచ అంతని దూరపు అంతస్తులు లేచెను

సతువ జేరని స్తంభాలు బూడిద సిమెంటును వెక్కిరించెను
ఆశలు కల్లలు కాగా నెల్లెలు బాసిన భవనం నేలకొరిగెను

కమ్మని పాటలు విన్పించుటకై పాటల పోటీ ఏర్పాటాయెను
దుమ్మ దులిపిన పాత వీణకు రాగ తాళము నేర్పుటాయెను
దమ్మ నొదిలి రాగ మెత్తగ వీణతంతులు విరిగి పోయెను
నమ్మిన శిష్యులు వమ్ము జేయగ సభలో అభాసు సంభవించెను

చీకటి ముసిరిన మావటి వేళ ధగధగ మెరిసే తారు మబ్బులు
దిక్కు దోచని బక్క జీవులకు యుంఝామారుత ఫెళఫెళార్చటలు
కకా వికలుగా చెల్లా చెదురుగ పరుగులు డిమ్మా ఉరికిరి ప్రజలు
వేకువ తోనే రవి కిరణాలకు పటిచిన మబ్బులు పటాపంచలు

నీతిలో నేను

-నరేష్

తారామేఖలా పరీవృతమైన

నికారణ్యంలో

మనోరేఖ

జనావాసపు వింత బాధల్ని విలోకించింది.

క్షణంలోనే జీవిత జీమాతంత్రాని

తమః కిరణాలు నన్నావరించాయి.

రాత్రి వలను నాపై విసరడానికి యత్నించాయి.

అజ్ఞాన ధూళి నన్నావరించింది.

ప్రభూ!

నా తమోస్వప్నాన్ని చెరిపెయ్

రేపటి ఉషస్వప్నాన్ని ఆలపించే

గీతికను నాకు ప్రసాదించు

చీకటిని అధిగమించే

జ్ఞాన మధూళిని నా కందించు.

విశ్వ కావ్యాన్ని సృజించే శక్తిని నాకు ప్రసాదించు.

మందార మాట

ఆంధ్రాంధ్ర నవలల తులనాత్మకత - ఒక వర్ణన

చింతల సత్యనారాయణ

ప్రపంచ సాహిత్యంలో ప్రముఖస్థానాన్ని సంపాదించుకున్న ప్రక్రియ నవల. 'నావెల్' అన్న పదానికి వర్ణనగా తెలుగులో నవలను వాడుతున్నాం. ఈ నావెల్ అన్న పదం 'నావెల్లా' అన్న ఇటాలియన్ పదం నుంచి వచ్చింది. లాటిన్ భాషలో నవలను 'నావ్' అని, గుజరాతీలో నవల్ కదా అని, మరాఠీ, కన్నడ భాషల్లో 'కాదంబరీ' అని, బెంగాలీ, హిందీలో 'ఉపన్యాస్' అని పిలుస్తున్నారు. ఈ ప్రక్రియ తెలుగులో 'నవల' అని పిలువబడుతున్నది.

ఈ నవల ప్రక్రియను మనవారు మొదట్లో వచన ప్రబంధంగా గుర్తించారు. కంఠమూర్తి, గోపాలకృష్ణమూర్తి, జెట్టి రామరాసిన రాజశేఖర చరిత్రకు శ్రీ రంగరాజు చరిత్రకు వచన ప్రబంధమని పేరుపెట్టారు. కాశీభట్ట బ్రహ్మయ్యశాస్త్రిగారు మొదటిసారిగా ఈ ప్రక్రియకు నవల అని పేరు పెట్టారు.

పాశ్చాత్య నవలా విమర్శకులు నావెల్, ఫిక్షన్ అన్న పదాలకు సమానార్థకాలుగా వాడారు. ఆంగ్లసాహిత్యంలో ఫిక్షన్ అంటే కల్పన సాహిత్య

మని చెప్పబడింది. ఈ అర్థం లా రచనకు అనుభూతి, అనుభవాంతో బాటు సామగ్రిక వివర్ణం ప్రాధాన్యం వహిస్తుంది. నవలా వ్రాయుట పాఠ సాహిత్యంలో మొదటిసారిగా ఎన్నుకుని చదివే అభిప్రాయాలున్నాయి. క్రీ. పూ. 1000 వరకు తనరంలో లేనీ మునిషాక చాటు 'గెయిగువ' మొదటిసారి ఆఫ్ డేస్ సోరత్ అభిప్రాయ వచ్చారు. అందుకు బాబిలిరాధానిక ఎన్నుకున్న వర్ణన. ఆదు క కమగర్వచా మాట. క్రీ. పూ.

1600లో సెన్యాచిన్ స్పెన్స్ అండ్ రచించిన 'డాన్ క్వెజిద్'ను ప్రథమ వచన ప్రక్రియ ఇంగ్లాండులో దానియల్ డిఫో 'మంచిన 'రాబిన్సన్ క్రూసో'ను ప్రథమ వచన ప్రక్రియ. 'రాబిన్సన్ క్రూసో' రాసిన బోసెట్ 'మంచిన' నవల ప్రఖ్యాతిని సంపాదించు-కుం. బాగ్ నెవెస్ జార్జ్ కెరీయల్, రిచర్డ్ సన్, బాగ్ నెవెస్. మున్నగు వారు ఈ నవలాప్రక్రియను మరింత ముందుకు తీసుకెళ్ళి అందరికీ అందుబాటులో ఉండేవిధంగా ప్రయత్నించేశారు.

భిన్నభాషా సాహిత్యంలో ప్రతిభగా ముగించిన ఈ నవలపై పాశ్చాత్య అభిప్రాయ

యాలను తెలుసుకోవచ్చిన అవకాశం ఉంది. అంగ
నవభావన ప్రారంభంలో ఒకరైన హెన్రీ
లింగ్ నవలను వచనంతో రచింపజేసిన హాస్యాత్మక
ఇతిహాసంగా, పేర్కొనబడే సుదీర్ఘ కథ ప్రపంచం
చరియిన అవకాశం హెన్రీ లెక్కానారు.
వీరు తెలిపిన అభిప్రాయం, ప్రకారం ఇతిహాసాలలో
కథ, ఉద్దేశం సన్నివేశాల ప్రాధాన్యం వహించి
సప్తశతీ వాచిస్తున్నా మతాలైన పరిస్థితులు
యథార్థ దృష్టికం, సామెతల జన జీవితం
నవలలో ప్రాధాన్యం వహిస్తాయి యథార్థ జీవనాన్ని
యథార్థ దృష్టితో అర్థం చేసి గర్భవంతో
వ్యక్తం చేసేటట్లు అంగ్లీకన్ క్రైస్తవం ఇత
లెవెమెంట్ లెవెమెంట్ లెవెమెంట్, ప్రతి రచ
యిత గర్భవంతో సమర్థం పరిస్థితులు ప్రపంచం
దాని అభిప్రాయం ఇందులో కనబడుతుంది.
రాల్యో పాస్సో కాను కాసి నావెల్ అందరి
పిపుల్ లో నవల ఇచ్చి మానవజాతి జీవిత
వ్యాప్తాన్ని తెలిపడం జేచి బ్రిటీష్ ఇంగ్లీష్
నావెల్ లో నవల ఇచ్చి జీవితానికి ప్రతిబింబం,
మిగిలిన సాహిత్య ప్రక్రియలన్నీ వీరి పరిధి
విస్తృతమైందని, అభిప్రాయం తెలిపారు. వీరి
అభిప్రాయం ప్రకారం నవల అన్నది అందరికీ
అందావాడు ఉంటూ నిజ జీవిత సన్నివేశ
సంఘటనలకు సంబంధించిందై ఉండాలి. నవల
అందరి ప్రపంచాన్ని, నవల వచనాలను
చిత్రించే ప్రయత్నం క్లెవెంట్ అభిప్రాయం.
వీరి అభిప్రాయం ప్రకారం నవలలో ఉన్న ఆచార
వ్యవహారాలు, సంస్కృతి సాంప్రదాయాలను
నవల వ్యాపకం చెప్పుకోవాలి. కానీ కథాను
సారంగా మారుతున్న మానవ విచిత్రం,
సంస్కృతి సాంప్రదాయాన్ని నేటి సమాజం
ఎలా అర్థం చేసుకోవడం ప్రపంచ మాత్రమే తెలు
గలుగుతుంది. నవల అన్నది జీవితానికి ప్రాతి

నిధ్యం వహించే ఒక సాధనమని' హెన్రీ జేమ్స్
పేర్కొన్నాడు వీరి అభిప్రాయం ప్రకారం నవల
అన్నది ఒక జీవితం లాంటిది. నిజజీవితాన్ని
వేలాడకుండా జీవించే సమాధి నవల దగ్గరగా ఉంటు
ందని తెలుస్తుంది. నవల కథ చెప్తుందని ఇ ఎమ్.
ఫోర్బెస్ అభిప్రాయం తెలిపాడుగా, 'నవల తర్కా
లాన్ని ప్రతిబింబించే ఆధారం' ఆ యుగపు జాహ్న
సన్నివేశాన్ని కాక అంతరంగాన్ని ప్రతిబింబం
చేస్తుందని చార్లెస్ లెవీస్ 'ది ఇంగ్లీష్ నావెల్'లో
పేర్కొన్నాడు. వీరి అభిప్రాయం ప్రకారం
నవల గత కాలపు సమాజాల పరిస్థితులను
చూపిస్తూ మిగిలిన సాహిత్య మానవతా విలువల్ని
కాపాడుకోవడానికి అవకాశం తెలియజేస్తున్నది.

వాస్తవానికి సత్యం కావచ్చు జీవిత
లాన్ని ఎంత వివరించినా ప్రయోజనం ఉండదు'
అన్న తె. కుటుంబాధికారి సాంట్ జీవిత అను
భవాలు, సత్యాలు కానీ కథానుసారంగా తెలుసాయే
కాని జీవితం ఉండవు. ఒకరోజు కిన్న మానవతా
నైతిక విలువలు ఇంకోరోజు ఉండొచ్చు నియమం
లేదు. నవల వచనంలో కాక పద్యాత్మకంగాను,
పద్యగవాత్మకంగాను ఉండవచ్చు' నోరి
నరసింహాశ్రీగారి మాటల్లో కమయ సందర్భాను
సారంగా నవల అందరికీ అందావాడుతో (పండిత,
పామరులకు) ఉండి అర్థమయ్యేలా ఉండాలి. వాస్తవ
ఒక జీవితాన్ని గురించిన కాలానిక కథ నవల'
అని మొదటి సంగభాష శర్మగారు అభిప్రాయ
పడ్డారు. రచయిత తనలోనున్న సృజనాత్మక
శక్తికి తోడుగా జీవిత వాస్తవాలను జోడించాలని
వీరి అభిప్రాయం తెలుపుతుంది. వ్యక్తుల జీవితాన్ని
ప్రధానంగా తీసుకొని సామాజిక జీవితాన్ని స్ఫురింప
జేసే సాహిత్య ప్రక్రియ నవల" అని ఆర్. ఎన్.
సుబ్బరామం గారు అభిప్రాయం వదిలి. మనిషి జీవితా

నికి-సమాజానికి విడదీయూని అవినాశావ సంబంధ ముంటుందని పీరి అభిప్రాయం తెలియజేస్తున్నది.

ప్రాచ్య పాశ్చాత్యుల అభిప్రాయంను క్రోడీ కరిస్తే నవం అన్నది నాటకం లాంటిదిగాదు. నవలలోని ఇతివృత్తం రచయిత ద్వారా సదుద్భవించి, దీనివల్ల జీవితసత్యాలు, జీవిత తత్వం బహిర్గత మౌతుంది. రచయిత వ్యక్తిత్వాన్ని-కథానాయకుని వ్యక్తిత్వాన్ని అంచనా వేయడానికి వీలుంటుంది. రచయిత నిత్య జీవితంలోని వ్యక్తులలాగా ప్రాత్రలను తీర్చిదిద్దుతాడు. జీవిత సమస్యలు, సంఘర్షణలు, జీవితం మీద తనకున్న అభిప్రాయాలను సమాజానికి అనుగుణంగా తీర్చిదిద్దుతాడు అంతేగాక నవల అన్నది చిన్న వ్యక్తుల వరసపై సంబంధాలను, సాంఘికాచార వ్యవహారాలను, మానవతా, నైతిక విలువలనూ తెలుపుతుంది, అట్లుడుగు వాటితో బాటు ఆత్మ స్వతస్థాయి వారికి సమాధిస్తుంది. మానవ జీవితపు వివిధ దృక్కోణాలను నవల చూపించగలుగుతుంది.

కాషలు వేరైనా భావమొక్కటన్న ఆలోచన మానవుడు సహకారీన చరిస్థితును ఇట్టి ప్రవర్తించేతీరు చూచినుండి వెలువడే స్పృహన ప్రతిస్పందనలు' భిన్నత్వంలో ఏకత్వానికి సెదర్సనమైన తీరు ప్రపంచ సాహిత్యం తెలియజేస్తుంది. చిన్న భాషల్లో ఇమిడియున్న సంస్కృతి సాంప్రదాయాలను తులనాత్మక ఆధ్యయనం ద్వారా స్పష్టంగా తెలుసుకోవడానికి వీలుంటుంది. ఈ అధ్యయనంలో అనుకరణలు, అనుసరణలు, ప్రభావాల ప్రముఖపాత్ర పోషిస్తాయి.

కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులుగారి కీ.చ. 1878లో నవలా ప్రక్రియకు తెలుగులోకి తేజావనే ఉద్దేశ్యంతో అలివర్ గొడ్డస్కీచ్ రాసిన పికార్

అప్ వేక్ ఫీల్డ్' ఆధారంగా రాజశేఖర చరిత్రను రాశాడు రెండు నవల్లోని కథానాయకుల పాత్రలూ, కథ నడిపే విధానం, ఇతివృత్తం, సన్నివేశ సంఘటనలు కొన్నత్యంలో ఏకత్వానికి దర్శనం పట్టాయి. జోనాథన్ స్వీట్జు గానీన 'గలింక ట్రావెల్స్'ను చదివిన కందుకూరి దానికి ప్రభావితమై 'సత్యరాజా పూర్వదేశ యాత్రలు' అన్న మరో గ్రంథాన్ని రాశాడు. గలివర్ ట్రావెల్స్ లో అనాటి ఆంగ్లరాజకీయాలు' సమకాలీన-క దౌర్జన్యాలు, సంఘంలోని అవినితీ, మూఢ విశ్వాసాలు, ప్రభువుల నిరంకుశత్వం వర్ణించబడింది సత్యరాజాపూర్వదేశయాత్రలో దేశంలోస్త్రీల యెడల జరుగుతున్న అన్యాయాలు సలంతులో వారి కున్న స్థానం, మూఢ విశ్వాసాలు, సమాజపు విభిన్న పోకడలు వర్ణించడం జరిగింది.

అనాటి సమాజంలో నవలలకు ప్రాధాన్యత ఎక్కువగా లేదు. 1891 నుండి చింతామణి సాహిత్య మాసపత్రిక నవలా రచన వారిని నిర్వహించింది. దిలకపూర్తి వారు రాసిన రామచంద్ర విజయానికి 1894లో హేతులకకు 1896లో, రఘుర మంజరికి 'మొదటి బహుమతులు వచ్చాయి, వీరికే కాక తల్లా ప్రగడ సూర్య నారాయణ, ఖండవల్లి రామచంద్రుడు, గోదేటి కనకరాజు, దేకుమర్ల రాజగోపాలరావు మొదలైన రచయితలు బహుమతులు పొందిరి. రచన ద్వారా నవల సాహితీప్రక్రియగా వెలుగొందిదంనుటలో సందేహం ఏ మాత్రం లేదు.

ఉన్నవారి 'మాంపల్లి' సహకారీన సమాజాన్ని ప్రతిబింబించిన నవల. వాస్తవిక చిత్రణ ఆదర్శవాదం, అత్యద్భుత శిల్ప సమ్మేళనంలో ఆవిర్భవించిన ఈ నవల రాజకీయాలు అద్భుత చూపించింది. సహకారీన సామాజిక,

అర్థి, రాజకీయాలు మాంపల్లి నవలకు ఇతి వృత్తాంతయ్యాయి. అట్టడుగు ప్రజల సమస్యలు— సామాజిక పీడన; ఆర్థిక దోపిడీ ఇందులో చిత్రించబడినవి. రామమోహనసాహెబుగారి కొల్లాయి గట్టతేనేమి నవల్లో సంస్కరణోద్యమానికి జాతీయోద్యమానికి గురి అవినా సంతోషం చెప్పబడింది. అదవి బాపిరాజు గారి నానాభావం. కోనసాగి, హిమ చిందుగోన గన్నారెడ్డి మున్నగు నవలు పాశ్చాత్య సాహిత్య ప్రభావానికి లోనైనవే ఉప్పుల లక్షణాలను రాసిన అతడు ఆమెలో కర మొత్తం ప్రతినిత్యం రాసుకునే దీనచర్యతో కొనసాగుతుంది. నమలావ సామాజిక పరిస్థితుల చైతన్యానికి ప్రతినిధులుగా నవలలోని పాత్రలు తీర్చిదిద్దబడ్డవి.

విశ్వనాథ శాస్త్రి మేయిదగలు కుమార్తెనైన నర్సన్న లాంటిది. సాహిత్యం, మతం, రాజకీయం సంస్కృతి, సాంప్రదాయం మున్నగు అనేకాలు ఈ నవల్లో వర్ణించబడ్డవి. వీరు రాసిన చెలియలి కట్ట, తెలిబిరాజు, స్వర్గానికినిచ్చెనలు, మాబాబు, జ్ఞానదొంగలు మొదలైన నవలల్లో మత, సాంఘిక విశ్వాసాలు ప్రాధాన్యత వహించాయి. నోరినరసేంద్రా శాస్త్రిగారి రుదమదేవి, చాళాయణనట్టు, కవిసార్య భాముడు, కవిద్యయం, భూరజ్జి మొదలగు నవలు తెలుగువాళ్ళ పరిచయ ప్రతినిధులుగా ఉంటాయి. కె. కుటుంబరావుగారి రచనల్లో మధ్యతరగతి కుటుంబాల చిత్రం విలసిల్లుతుంది. అత్యంతవనలు, భయాందోళనలు ఉన్నవిగా ఉంటాయి. వీరు రాసిన 'దమపు' అన్న పదం అనేక సామాజికాంశాలకు అడ్డం లాంటిది. జి.వి. కృష్ణారావు రాసిన కీలుబొమ్మలు అనుకూల నాగరికతను, రాజకీయాలను, వర్ణించింది. ఈ విధంగా కొనసాగిన సవలా రచన విధానం కా-పరిణామ ప్రయత్నం చైతన్యప్రసంగి రచనా శిల్పంలో కొనసాగింది.

“మనిషి మనః ప్రపంచంలో చెలరేగే విచిత్రమైన, విరుద్ధమైన భావాలను యథాతథంగా ప్రదర్శించే ప్రయత్నమే చైతన్య ప్రసంగి రచనా విధానం. ఈవిధమైన రచనా శిల్పానికి అంగంలో స్క్రీమ్ ఆఫ్ కాన్షన్సెస్ అనే పేరు. సమయ సందర్భానుసారంగా ఒకదృశ్యం కనబడడం వెనువెంటనే మరోదృశ్యంపై మనసు మారడం, ఏదో ఒక మార్పు మున్నగు అనేకాలు ఒక సన్నివేశాన్ని గుర్తుచేస్తాయి. ఇవి కాక స్వభావాల అనుభవాలు, పునర్వరణ, హింస, వాంఛలు, కోపం, ద్వేషం, సానుభూతి, జాలి, కామం, ఆనందం, ఆశ్చర్యం, దుఃఖం, తర్కం- ఇలాంటివి ఎన్నో భావాలు కూననీకంగా కవిత్వం అవుతుంటాయి. ఇవన్నీ చైతన్య-ప్రసంగి రచనా శిల్పక్రమంలో భాగమే అవుతాయి: క్షణికమైన ఒక అనుభవాన్ని మొత్తం జీవితానుభవంలో ముడిపెట్టి రెండింటి కారతమూలు ఎలాంటి భేదాలు లేకుండా పున్నవి పున్నట్లు ప్రదర్శించ జేయడమే చైతన్య ప్రసంగి రచనా శిల్పం అని బుచ్చిబాబు నిర్వచించారు. దాని నారాయణరెడ్డిగారు చైతన్యప్రసంగి అనేది ధారావాహిక జ్ఞానప్రవాహం అని నిర్వచించింది. ప్రయత్నభూతంగా స్పృశింపడంలోకి తెచ్చుకున్న జ్ఞానాలు కప్పివేస్తున్నప్పటికీ మధ్యమధ్య అసంగత స్పృశలు మెరుపులా తలెత్తుతుండడం జరుగుతుంటుంది. కానీ తిరిగి బుచ్చి క స్పృశల జాడ కనబడకనే ఇవి మాయమై పోతుంటాయి. బెర్గెన్స్ అభిప్రాయపడింది. ఆచార్య పిట్టేసెంత ఈ విషయాన్ని సమగ్రంగా చర్చించి బాహ్య ప్రకృతినుండి బాహ్యమైన ప్రవర్తననుండి తనదైన వైరుధ్యక ప్రపంచపు రేపరేపలాడే వచ్చి నీడల్లోకి ముగిసేవడమే చైతన్య ప్రసంగి రచనా విధానమని అభిప్రాయపడింది. స్క్రీమ్ ఆఫ్ కాన్షన్సెస్ అని

కృతజ్ఞతకు పట్టం కట్టిన నవల మా బాబు

ఎస్. ఎస్. రాజు

‘నేను పట్టక ముందే మా నాన్నా మా అమ్మా చచ్చిపోయింది. కొందరికి పట్టకముందే తల్లి గూడా యిలా చచ్చిపోతుందని అనుమానం పట్ట వచ్చు! అవిజ్ఞ మదరాసు జనరల్ ఆస్పత్రిలో చేర్చారట. నన్నప్పదావిక కడుపుతోవుండటం తొమ్మిది నెలలూ నిండి ప్రసవించేందుకే ఆస్పత్రికి తీసుకు వెళ్ళారట!

అవిడకి జ్వరం వచ్చి నందిపుట్టి చచ్చిపోయింది. చచ్చిపోయిన నిమిషానికిల్లా ఆపరేటు చేసి నన్ను బయటికి తీశారట! ఇంక ఏ నిమిషమైనా నేనూ చచ్చిపోవలసిందే కానీ, నేనిన్ని కష్టాలనభివంధరించి భగవంతుడు నా నొనగు వ్రానియించితే అట్లా ఎందుకు జరుగుతుంది?’

అంటూ ప్రారంభమైన ‘మాబాబు’ నవల విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారి పేష్ట రచన. తెలుగు నవలలోకంటే ఒకింత భిన్నమైన రోరణిలో కనిపించే ఈ నవల పలువిశేషాలూ కూడలియై అంజాతున్నది. మొదటిపేరా చదవగానే తెలుస్తుంది నవలా నాయకానికి కష్టాలు ఎక్కువని. ముడి వస్త్రాన్ని మాస్తే మామూలుగానే కనిపిస్తుంది కానీ దాని నైపుణ్యంతో సాంపెట్టినప్పుడు అది కళ్ళు జగ్గెచ్చినేలా కాంతులీనుతుంది. వ్యక్తి మాటా అంతే మామూలుగానే కనిపిస్తాడు కానీ కష్టాలన్నీ వాడి తెడురైతే దానికి తట్టకొని నిలబడలేడు తెలియజేస్తుంటే వాడి స్థాయిని. ‘కష్టాలు కాలం పెట్టిన

పరీక్ష’ అనుకుంటే వాటిని కట్టకోవడానికి చిరు నవ్వుతో చాలి నెడుర్కొనడానికి చునిపి ననా సన్నద్ధుడు కావాలి అన్న సందేశాన్ని అందించే ఉద్దేశంతో కూర్చుండి మాబాబు

మాడుతున్న లోకంలో మానవుడితెడురయ్యే కష్టాలిస్తూఉన్నా ప్యక్తిత్వాన్ని మరచి పోకుండా చూసుకొమ్మన్న సూచనను కూడా అందిస్తారు విశ్వనాథ మా బాబు కథానాయకుని ద్వారా.

రగటు మానవుని తెడురయ్యే కష్టాలన్నీ నవలలో నాయక పాత్రకు ఎదురుకావడం ఆరుదు. లోకంలో ఎవరికీ దాని కష్టాలు రావడం వాటిని ఎదుర్కొని ధీరుడిగా నిలవడం అసాధారణమైన తెలివి లేటలు నేర్పు, దైర్యం వంటి పలు విశేషాలిస్తూ నాయకుడికి కష్టజైట్టడం ద్వారా రచయితలు నాయకజ్ఞుల వాస్తవిక విశ్రణకు దూరంగా ఉంచుతారు. దానిని కొద్ది దూరంలో ఉంచిన నవలల కొన్నైతే కడు దూరంలో ఉంచిన నవలల ఎన్నో ఉన్నాయి. విశ్వనాథ నవలల్లోని నాయకుల్లో తెల్లా సమాజ జీవన స్థితిగతులకు మిక్కిలి దగ్గరగా ఉన్న వ్యక్తి మా బాబు నవలా నాయకుడే సందే ఆతికయ్యో క్తితెదు.

మా బాబు నాయకుడు జేయిపడగల్లోని ధర్మా రావులా మూర్తికవింపిన ధర్మమూర్తి కాడు. తెలుడి రాజులోని సారధిలా అద్భుత పురుషుడు కాదు ఏక పీఠలోనె కుట్టానులా నాగరికుడు కాదు తనమాటల్లో తన చేతిల్లో తన చరిత్రలో ఏ అద్భుతాన్ని ప్రదర్శించని అంతు పట్టినానున్నా చింతమైనాడు. ఇంకూడా అతని సామన్యంలో లెని మాన్యత కనిపిస్తుంది అయినా నాయకుల్లో కనిపించే సర్వసుగుడాలూ అతనిలో నిక్షిప్తమై ఉన్నాయి.

అతని స-స్కాశము అప్పించిని మించి అతని కృతజ్ఞత అనితర సాధ్యమైనట్టిది.

మాబాబు నవలా నాయకునికి పేరు లేదు. ఆమాట కొన్నే ఒక్క వంటావిధకు తప్ప మాబాబు నవలలో ఎవరికీ పేరు లేవు (కథానాయకుడు తన నాదరించిన మాబాబు పెద్దకొడుకును అప్పదప్పదూ 'స్వామి' అని పేర్కొనడం కూడా కనిపిస్తుంది).

నాయకునికి కానీ నవలలో మరొకరికీ కానీ పేరు లేకుండా అ పాత్రలో తన ప్రవేశించి తన వరంగా పాత్ర పడతాడని రచయిత కథ నాన్ని కొనసాగించడం నవలా సాహిత్యంలో కథా సాహిత్యంలో కనిపించడం చూడాలే. ఐతే నవలలో ఏ పాత్రకూ పేరు లేకుండా నాయక పాత్రకు తాను అందించమే తనతో గల సంబంధాలు ఆధారంగా మొత్తం కథనంతా నిర్మించే వ్యక్తి 'మాబాబు'కు కూర్చుడిన పలు విశేషాంశములతో తెల్లా విశిష్టమైనదిగా చెప్పవచ్చు.

జీవితం అందరికీ వడ్డించిన పిస్తరికాదు. కొందరికది పోరాటం. మరి కొందరికీ నిక్క పోరాటం సుఖ దుఃఖాలు. వెలుగు నీటిలా లాంటి వాటితో జీవితాల్ని పోషితుంటారు. ఐతే కొన్ని జీవితాలకు సుఖాలు, సంతోషాలు, వెలుగులే తప్ప దుఃఖాలు పీకట్టు పైలు కనబడవు. మరికొన్ని జీవితాల్లో ఇవి తారుమారై కనిపిస్తాయి. పడవ సాఫీగా సాగుతున్నప్పుడు వడతలోని వ్యక్తి ప్రవాహ సౌందర్యాన్ని పీజించి ఆనందించగలడు. అదే వడవసుడిగుండార్లో చిక్కినప్పుడు సౌందర్య పంథమైన అవాతావరణమే భయంగాలిపేదిగా కనిపిస్తుంది. జీవితం కూడా ఒక ప్రవాహం వంటిదే. పైపై సుడిగుండార్లో చిక్కిన వ్యక్తి రైర్లంగా నిలిస్తే విజయం దొరతాడు. నమ్మిన ఆశయాలు ' విశ్వాసాలకు

వ్యతిరేకంగా జరుగుతున్న వా సవంట్ తన జీవితానికి తోకానికి సమన్వయం సాధించకోవడానికి నేర్పుకావాలి. ఓర్పుకావాలి. సంశృప్తిని అరింజనగా చేసుకునేవారు కొందరైతే అదృష్టాన్ని నమ్మేవాళ్లు కొందరు. జీవితం ఒక సంపన్నంగా సాగుతున్నా నిబ్బరంగా ఉండగలిగే వాళ్లు జవాబు అతడు.

పై దృష్టితో మాబాబు నవలానాయకుని జీవితంలోని పథాని మజిలీల్ని ఆయా సందర్భాల్లో వెల్లడయ్యే అతని వ్యక్తిత్వాన్ని చరిత్రించితే ఆపాత్ర బొన్నతనం రచయిత ప్రతిభ గుర్తించవచ్చు.

మొదటిమజిలీ:-

పుట్టకముందే తల్లిదండ్రుల్ని కోల్పోయిన దురదృష్టవంతుడు పుట్టిన సక్షతం మూలంగా అదరించబాసుకున్న మేనమామనూ కోల్పోయి దురదృష్ట వాతకుదయ్యాడు. అదృశ్యతో 'మధ్య గింజంత ప్రాణం మిగిలే రోజులున్నవి గనుక మా మేనమామ పోయినప్పుడు ఆయన దినవారాలకు 'మా పినతల్లి నన్ను తీసుకుపోయింది' అని చెప్పడం ద్వారా తనబాల్యం ఎంతటి దీనావస్థతో ప్రారంభమైందో తెలియజేశాడు. అప్పుడు అతని పిన్నగారంబో నాకు ఉగ్రపోసే దిక్కులేదు రోజూ సిక్కుపోసేది. బానూ లేదు. వారానికోరోజున ఎప్పుడో మా పినతల్లి యెవళ్ళూ చూడకుండా యిన్ని నీళ్ళు కాచిపోసేదట! నా తాముదండేని మా పినతల్లి ఎప్పుడూ అనేదికాదు. అంటే శావన్తా. బయలుదేరినా, నాకు పాలలేవు. సాలెనామమ్మ నాకు బొద్దున్నా సాయంత్రంపాచి పోతూ ఉండేదట. దానికడుపువల్లగా దాని పల్ల ఒకూ నాకూ చాలినన్నిపాలు తగిలించుకున్నాను. నేనట్లాగే వేవకాయల్లే రండెప్పు ఎన్నెదాకా బ్రతికా నాకు రోగము రావ్దు ఎప్పుడూ రాలేదే.

[illegible]

మూడవ ప్రజ్ఞాపీఠము:-

అ. - సోదరులు - భావనలు - విజ్ఞానము - విజ్ఞానము
 విజ్ఞానము - విజ్ఞానము - విజ్ఞానము - విజ్ఞానము

విష్ణురీతి ననుసరించి భాగ్యశాలిష్టము ననుసరించి విజయమును సాధింపఁగలము. ఇందుగా విష్ణురీతి ననుసరించి భాగ్యశాలిష్టము ననుసరించి విజయమును సాధింపఁగలము. ఇందుగా విష్ణురీతి ననుసరించి భాగ్యశాలిష్టము ననుసరించి విజయమును సాధింపఁగలము.

వ పంతులుగారి విజ్ఞానమును గూర్చి
కాని నిన్ను పంతులుగారి విజ్ఞానమును గూర్చి

[illegible]

‘మనశాశాన మొకరింట్లో పోయింపబడింది.
మా మనశాశాన మనమధ్యంపై నానిట్టో అందరికీ
గుడ్డు పడదంటే ఆత్మదేవుడగు మా తనగాడా
పిల్లల్ని మరేరంగా పెంచుటయి నేను నాగిల్చి
యెట్లును కట్టిపెట్టాను నేను పరదలు పెట్టించి మాడ
టాకితి. పెట్టునునీ అయినా పిల్లలేవుంది కలంబాకీ
పేరకట్టాన పదమూడు రోజు తొమ్మిది నీ తల్లో
పూలు పెట్టుకు పట్టాంది. నేను మాత్రంగా మాసి
యెవరో అనగా నానానా పిల్లల మానై పరదలు
'ఎ. బందరిగా ఉన్నావే' అన్నాను అనగానా పోట్
యెట్లును కట్టిపెట్టాను నేను ప్రక్కకు వెళ్లి
పరదలు నంగా వచ్చావేనా' యెట్లు దాక్కతో
‘దేవుని ఆ పోయిన పూరింది....’

ఈ విధంగా కథానాథుడు పెళ్ళికి ఆది
 కుంభిండ్లంకులు వస్తూనే ఉన్నాయి. ఇక పిల్ల
 లందరి గుంటూరులో చదువు బాగాగుర్ని చూసి
 వస్తూంటాడు. ఒకసారి వాళ్ళ బావమరిది ఉత్తరం
 వ్రాశాడు 'త్వరగా బయలుదేరి రమ్మ'ని. అతని
 ఉత్తరం చూసి గుంటూరు వెళ్ళిన కథానాథుడు
 బావ మరిది నోట విన్న మాటలకు నిలువునా
 కృంగిపోతాడు. అది అతని మరదలికి మా బాబు
 పెద్ద కుమార్తెనని స్వామికి గల సంబంధం
 విషయం. ఎన్ని ఎదురుదెబ్బల్ని తట్టుకొని
 బందబాసిన అతని హృదయం కూడా ఆ విష
 యాన్ని అంతర్వరగా శీర్షం చేసుకోలేక పోయింది.
 మరదలి చదువుగానిపించి మాటాహాదీన ఇంటికి
 తీసుకొచ్చాడు. ఇంటికే తీసుకొచ్చాడు. కానీ
 అతనిలో అవివరకెన్నడూలేని మానసిక సంఘర్షణ
 చెలరేగింది. ఆ సంఘర్షణ అతన్ని అనుక్షణం
 కాల్చివేసింది. తిండి తినిపట్టింది కాదు. నిద్రపోని
 ప్లేచి కాదు. ఐనా కూడా ఆ కిరుకు హృదయం
 దాన్ని కట్టుకోగలిగింది. తన తమ్ముడికి మరదలికి
 తను స్వయంగా పూనుకొని పెళ్ళి చేయడం
 ఆ హృదయ బెన్నుకాన్ని చాటుతుందన్నది నిర్వి
 వాదాంశం అక్కణ్ణుండి వ్యక్తిలో అవివరకెన్నడూ
 లేని నిర్దిష్టత కనిపిస్తుంది. ఇతే తమ్ముడు
 గుంటూరులో రైలు ప్రమాదంలో మరణించడం
 తనను కాదన్న మరదలు తను పెళ్ళి చేసిన
 మరదలు తన ఆశ్చర్యముందే విధవగా
 మిగిలినది రావడం కూడా అతనిలో నిర్దిష్టత
 పెరగడానికి కారణాలయ్యాయి. తన కష్టాలకేకాదు.
 తనవాళ్ళ కష్టాలకు కూడా అంతేగతంగా స్పందించే
 మనస్తత్వం కథానాథుని జన్మక్షణమై బాసిం
 చింది కాగా మరదలి తొడుకుతో ఆడుకొంటూ
 జీవిత సుఖానికి దూరమై తాతయ్యగా మారి మళ్ళీ
 ఆకుటుంబానికి తనే పెద్ద దిక్కుగా నింపడం

కేవలం అతనిమాత్రమే చెల్లించే అతిశయోక్తి
 కాదేమో!

మాబాబు నవలలోని చివరి పుట్టాలో మనకు
 విశ్వనాథ మార్గం కనిపిస్తుంది. కథానాథుని
 తమ్ముడి మరణం ద్వారా రచయిత వీలవెప్పదలచు
 కున్నది చూడు బోధనకుతుంది. ఆది 'మేలు చేసే
 వాడికి కీడుతలపెడితే నష్టం తప్పదు' అని తనకు
 తెలిస్తే తెలియకే కథానాథుని మనసును పలు
 మార్లు గాయపరచడం ద్వారా అతని మరదలు
 ఆకాల వైదనాన్ని ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది.
 వాటిని కథానాథుడు ఏకీకానా కోరుకోలేదన్నది
 నిజం. మరలనా అంటిని మనస్సుతో అతడు ఎంతో
 ఎత్తున నిలిచి కనిపిస్తాడు. తన పలు నవలల్లో
 విశ్వనాథ ఈనవలలో కూడా విలువల పరిరక్షణ
 కనిపిస్తుంది.

సృష్టిలోకెల్లా అతిఖచ్చితైన వస్తువు కృతజ్ఞత
 దాన్ని కొనుక్కోవాలంటే జీవితాన్నే దారపోయాలి.
 జీవితాన్ని కృతజ్ఞతకు దారపోస్తే వ్యక్తి బొతిక
 జీవితం ఉండదు. కృతజ్ఞత నడనకాని జీవితే
 జీవితానికి ఏమిటా ఉండదు, ఈ పరిస్థితుల్లో
 కృతజ్ఞతకు విలువనియ్య జీవితం తాత్కాలికంగా
 కృతజ్ఞత కోసం దారపోయిందే జీవితం కాశ్చత
 కీర్తిని సంపాదించు కొంటుంది. కృతజ్ఞతకు
 పట్టం కట్టడం ద్వారా మాబాబు నవల కాలాతీతమైన
 జీవితాన్ని పొంది చిరంజీవియై వెళుతుంద
 కున్నది.

సరస్వతి మహల్ కోపాద-505 473
 కలీంగర్ జిల్లా.

అస్త్రక సమీక్ష

తెలుగులో దేశీచ్ఛందస్సు ప్రాచీన వికాసములు

ఇది సరస్వత్యుడు ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయానికి p.h.d పట్టా కై ప్రాసెస్ సిద్ధాంత గ్రంథం. పరిశోధన ఒక కష్టసాధ్యమైన అంశం. సాహిత్య పరిశోధన పరి కష్టం. చందస్సు గూర్చి అందరిలో దేశీ చందస్సు గూర్చి పరిశోధన చేయడ మనేది సామాన్యజ్ఞయం కాదు. పరిశోధన చేయ దలచిన వారికి పరిశోధించ దలచిన అంశాలమీద సరైన అవగాహన, ప్రతిభా పాండిత్యాలు, బహు గ్రంథ పఠనం, టిప్పు నేర్పు ఉండాలి

పైన పేర్కొన్న అన్ని అంశాలపై ఆధారించి ఉన్న విద్యాలయ సంగనబట్టి సరస్వత్యుడు, పేరు దర్శిస్తుంటేనే సుస్పృశాండ్ర కళాశాఖకు ప్రిన్సి పాలుగా ఉన్నారు. సరస్వత్యుడు. ఎన్నుకొన్న విషయం తెలుగులో దేశీచ్ఛందస్సు. ఇదిగా తెలం పాటలూ పదావే కావు. జాతులు, ఉపజాతులైన కంద, గీత, నీన పద్యాలు. ద్విపద, రగదలు, అక్కర, తరువాత మొదలైన వన్నీ దేశీచ్ఛందస్సు సవరించబడినవి. కనుక సర సవ్యుడు ఈ అన్నీ విధాలైన చందస్సులను

కూలంకషంగా పరిశోధించి, పరిశీలించి ఈ ఉద్గ్రంథాన్ని రచించారు.

ప్రాస్తావిక, అనే మొదటి అధ్యాయంలో 'అయ'ను గూర్చి చాలా వివరంగా చర్చించారు. 'అయ' అర్హత ప్రాచీనమైంది. ప్రకృతిలో అంధర్మివైంది. చూపుని అర్హత స్వాభావికముగా అయ్యి కములు. చూపుచున్నది అయిదు. మురు వురి కాలముల గణనా గమనములు. కోయలెం కుహకుహరాచములు, సముద్రిష్టలం కాకిళ్ళు, కమనమునందలి పాటకాలము అన్నియు అయ జన్మములే.

రచన సంగనబట్టి సరస్వత్యు

వెలూ. 120-00

ప్రచురణ-ప్రజాతి సంగనబట్టి సేవాలక్ష్మి

ఇం.నెం. 11-137. బ్రాహ్మణపీఠ

దర్శింపు (పా) 505 425

అంధర్మిగర్హిత (అం. 2.)

కృతి పట్టవర్ణన

రామమందిరం పీఠ విజయవాద-2

అయను గూర్చి రచయిత తెలివైన ఈ వివ రణ రచయిత పరిశీలన పటిమను వెల్లడిస్తు న్నది.

"చంద్రాస్త్రము అర్హత ప్రాచీనమైన ద్విపద కావ్యం. వేదము చందోబద్ధమగుచున్నది, చందోబద్ధమగుచున్నది ప్రకృతిమైనది. అర్హత ప్రాచీనమైనది." అంటూ చందోనిరుక్త అనే అధ్యాయంలో తెలిపాడు. రచయిత "చందన" అనే సంగనబట్టి పదములను, 'సంగన' అనే

రాజీవ్ వదమునకున్న సంబంధమున్నది” అంటారు.

‘ఛందస్సు యొక్క ఆవిర్భావము’ అనే అధ్యాయంలో ఛందస్సు వేదాలనుండి ఆవిర్భవించిందని నవనయ్యగారు సుప్రమాణంగా నిరూపించారు. ఇందుకు మధ్యచ్ఛింసకు అగ్నిసి గూర్చి గానం చేసిన. “అగ్నిమీకే పురోహితమ్” అనే ఋగ్వేదముల తాన్ని ఉదహరించారు. ‘ఛంద ఆహ్లాదనే’ అనే వృత్తాంతమైన ఛందస్సు కవితకు ఆహ్లాదాన్ని కలిగిస్తుందేకాని అంతకాన్ని కలిగించదనే విషయాన్ని రచయిత చక్కగా వివరించారు.

ఇదవ అధ్యాయంలో ‘యతి’ విషయంగా చర్చించబడినది. పద్యానికే కాక పాటకు కూడా యతి అవసరమని తెలుపబడినది. సంస్కృత శ్లోకానికి తెలుగు పద్యానికి యతి విషయంలోగల భేదాన్ని రచయిత విశదం చేశారు. ఇంతే కాక యతి ప్రాసం విషయంలో నవనయ్యగారు వివరించిన తీరు చాలి ప్రజ్ఞా, పరిశీలనకూ నికషోపలంగా ఉన్నది. ఇందుకు ఈ క్రింది పంక్తులు ఉదాహరణగా చూపవచ్చు.

“యతి విచ్చేద రూపమున లేకున్నచో పఠన ఆర్థవశముననో లేక ఉచ్చాసన విముఖులైన ప్రేమనో ఛందో తన ఇచ్చాసన సారము పాదమును భాగించును. కాని అట్టి వాగ్విరామము నియతిముతానిదై వివిధ రీతులసాగి కాం ప్రమాణమును దిక్కరించును. అట్టియేద ఛందస్సొందర్భము జుప్రమగును” ప్రాజ్ఞాన్యుయ్య యుగంలోని కేళిఛందస్సులైన సీస, గీత, కంద పద్యాలు రగత మొనలైన వాటిని గూర్చి నవనయ్యగారు వెల్లడించిన అంశాలు ప్రశంస

ననీయంగా ఉన్నాయి. ఈ విషయంలో రచయిత అనేక శాస్త్రాను పరిశీలించి, వాటిలోని భేదో విషయాలను ఎంతో ప్రతిపాదనరంగా విశ్లేషించి వివరించారు.

కందపద్యాన్ని నిర్వచించిన తీరు క్షణంగా ఉంది. ప్రాకృతంలోని గాథకు సంస్కృతంలోని ఆర్యాగీతికి కందపద్యానికే దగ్గరి సంబంధమున్నదని చక్కగా నిరూపించబడినది. ఇందుకు ప్రాకృత చ్చందోక్షణాన్ని, సంస్కృత చ్చందోక్షణాన్ని, ప్రమాణంగా చూపారు నరసయ్యగారు. ఈలాగే ధ్వనిదక్షణాన్ని, అక్షర లక్షణాన్ని కూడా సుప్రమాణంగా నిరూపించారు. అచ్చంగా దేశి చ్చందంగా పరిగణించబడే రగతమును వివరించడంలో దాక్షర సంగీతవల్ల ఎంతో నేర్పు గనబడినది. చిత్రకవిత్వంలో కూడా దేశిచ్ఛందస్సు ప్రయోగించబడిన వైవాస్థి రచయిత నిరూపించారు.

ఆధునికకాలంలో దేశీయతలో కలపబడిన గేయంలోని ఛందోవిశేషాలు సంగ్రహంగానే తెలుపబడినవి.

డా. నరసయ్యగారు గ్రంథాన్ని ముగిస్తూ సింహావలోకనం శీర్షికతో ఈ విధంగా తెలిపారు.

“లాక్షణికుల చేతిలో దేశిచ్ఛందములు తమధ్యేయమును వీడి వింత రూపము సంతరించుకొన్న విధము ద్విగ్రహజీకృత, వయక్రములైన దేశిచ్ఛందములను నైపుణ్య కవులు మార్గ సూత్రదాయాను సంధానము చేసిన విధానము, తెలుగు సాహిత్యములో వివిధ దేశిచ్ఛందములు లభ్యమైనందున స్థిరపరచుకొన్న వైపున కాంగర్భములో జాతిపోయిన దేశిచ్ఛందోక్రమము ఈ గ్రంథమున అవలంబించిన విశాసము అన్నపేర కాలక్రమ గత విధానముతో ఈ లాక్షణిక ప్రయోగ సాయమున విభజనముగా పరిగణించబడినది.

ఈ మాటలు రచయిత పరిశ్రమను, పరిశోధనను ప్రకటిస్తున్నాయి. ఈలాంటి పరిశోధన గ్రంథాన్ని రచించిన సరళయ్యగారిని అభినందిస్తున్నాను.

ఈ గ్రంథాన్ని, గ్రంథ విషయాలూ, గ్రంథకర్త కృషిని ప్రశంసిస్తూ ప్రముఖ ఛందోసాహిత్య ప్రవీణులైన డా. కోవేల శంకర్, మరాఠాభ్యుదాన, ప్రముఖ వాణిజ్య ఆచార్య జేకూర్ రామారావుగారు పీఠికలు కంకరించి గ్రంథానికి శోభను చేకూర్చారు.

—వేమంగంటి

కోయిలాలాపంలో ఆర్తనాదాలు

శ్రీ చాట్ట రవీంద్రసాగర్ కావ్యవస్తువులో వైవిధ్యం ఉన్నది; దశరథుల వెళ్ళు రైతుజీవితం మహిళల కష్టాలు నిరుద్యోగుల బాధలు ఎన్నికలలో జరుగుతున్న అవకతవకలు ఉన్నాయి. పాతకూసు ఆరిచినవజ్రేసి సనుస్థులను శ్రీ రవీంద్రసాగర్ తన గీతిలో వ్యాఖ్యానించారు.

కోయిలను తొవల్లెడ ఆహ్వానిస్తూ శ్రీరవీంద్రసాగర్ మాపల్లెకు పోదాం/మైలసోకుతుండని/సందేహించకు/మాలామాదిగల్లోమైలఉన్నది/పక్కమన్నదో కనిపిస్తేమాపించు చని పావనంబాడ. “జారికి దూరంగా ప్రేతాల కావ్యంలా” దశరథుల నివాసాలుండటాన్ని యాయన ఆక్షేపించారు. “ఆగ్రవర్ణాలలో జీరహంతారు/అధికార బలాంకులు/నాటించుచు

‘రిసీదేసి’ దాడుల్లో” ప్రయోజన ఆశయాల్ని చూచి “అచని కోయిలా పొడు పెకలి పొడలావో పాడు/ఇకవైవా తొత్తపోయిపాడు” అనేకవి వాక్కు సీశితమైనది.

‘కోయిలా ఓకోయిలా’ సంస్కృతలో బహుగు రైతు మత్స్య సంఘకోటిలో; గీతాలు రవీంద్రసాగర్ అమ్మ; కవి భావనను చక్కగా వెల్లడిస్తున్నాయి. కవిత్వ మంటానికి పిలుచేసి సామాన్య రచనలు కూడ యీ సంస్కృతిలో ఉన్నాయి. చక్కనివ మాట

కావ్యసంపుటి : ‘కోయిలా ఓ కోయిలా’;

రచి: చాట్ట రవీంద్రసాగర్;

ప్రచురితము: శ్రీమద్భక్తవీరసాగర్; రావిమాతల వరహుమేడకల్లెస్వ ప్రకాశణిల్లా-511213;

పేజీలు:52; వెం:12/-

లలో ఎక్కువ భావాన్ని వెల్లడిస్తున్న యీ కవి ఆలంకారమధ్యస్థులను ఉండుపల్లె కవి అమ్మదయ భావాలు చావ్యోపశాసనంగా ఉన్నాయి.

శ్రీ చీమి దసాగర్ వొత్తకరం పుస్తకంలో కమన్నుత స్థానాన్ని పొందటానికి ఆధునిక కవుల కవిత్వ శిల్పాన్ని ఆధ్యయనం చేసి ఆకళించుకోవలసిన అవసరం ఉన్నది. ఉత్తమ భావాలు తగిన కవితా శిల్పంతో వెలువరించినట్లైతే వాటికి స్వార్థక

సమాజంలో మార్పును కోరేవాడు చరక వంటిన కావ్యసంపుటి, కోయిలా ఓ కోయిలా.

తె. శామమోహనరాయ్

ప్రమాణ హిందీ ప్రచారకులు శ్రీ పి. వి. ఉమా
శంకర్ గారు దళా హిందీ ప్రచారక (మద్రాసు)
స్థాపించి 73 సంవత్సరాల వస్తున్న చిట్టాడలో
1994 లో జరుగవలసిన హిందీ అభ్యుదయ
త్వ సభలకు 'హిందీ మోక్ష పరీక్ష' ప్రచారకాన్ని
కమిషను పోలిస్తూ హిందీ ప్రచారకులందరూ
యథాశక్తి పాల్గొని చేయవలెనని ప్రార్థించిరి

హిందీ ప్రచారకులు శ్రీ కత్తి నారాయణరెడ్డి
గారు హిందీ పరీక్ష ప్రాముఖ్యతను వివరిస్తూ,
ప్రజలైన విద్యార్థులకు ప్రమాణ పత్రమును
బహు కరణించిరి. శ్రీ యన్. రామకృష్ణారెడ్డిగారిచే
పండిత సమర్పణ కర్నూలు జాతీయ సభలతో సభ
ముసలెను.

హిందీ ప్రమాణ పత్ర వితరణోత్సవము

కొంతేరు

21-6-1993 కొంతేరు జిల్లా పి

హైస్కూలు నందు ప్రధానో పాధ్యాయులు శ్రీ డి.

సు. విద్యుజ్జ్వల. పి.ఎల్. సి, యం పి, యం కె. డి.
అధ్యక్షతన హిందీ ప్రమాణ పత్ర వితరణోత్సవము
జరిగినది హిందీ ప్రచారకులు శ్రీ సి.పావ.
సత్యం యమ్. ప. మాట్లాడుతూ హిందీ ప్రచార
మున్న సహాయ సహకారాలు అందించి ప్రోత్సా
హించినందుకు శ్రీ ప్రధానో పాధ్యాయుల వారికి,
ఇతర ఉపాధ్యాయులకు ధన్యవాదాలు తెలుపుతూ
హిందీలో ఎక్కువ మార్కులు తెచ్చుకొన్న విద్యార్థు
లు మార్చి 7 న తరగతులలో ప్రథమ
శ్రేణీలో ఉత్తీర్ణులై స్కూల్ షిప్ లు పొందగల
చున్నారునని తెలియజేసిరి

ప్రధానో పాధ్యాయులు వారు హిందీ యొక్క
ప్రాముఖ్యతను వివరించిరి ఉత్తీర్ణులైన విద్యార్థు
లకు హిందీ ప్రమాణ పత్రములు అందించేసిరి.

శ్రీ జె. రామలింగేశ్వరరావు, హిందీ
పండిట్ గారి వంశీ సమర్పణతో సభము సరిపెరి.

